מוסדות וארגונים באגרות הראי"ה

בית הספר "תחכמוני" ביפו

מוסדות וארגונים באגרות הראי"ה

נזכר ב-26 אגרות, מהן 11 אל המוסד עצמו

רקע, ונוסח האגרות המלא

igrot.shlomo-aviner.net

רקע

בית הספר הראשון בארץ ישראל שנקרא "תחכמוני" היה ביפו. באלול תרס"ז עלה לארץ יוסף הלוי זליגר, בעקבות קריאה של קבוצת בעלי בתים ביפו שביקשו שיקים בית ספר לפי שיטת הלימוד שלו: לימוד תורה ותלמוד ופירושיהם בעברית.

הרב קוק תמך ב"תחכמוני" וקרא לו "הצמח היחידי" שמשלב תורה וחכמה ברוח שומרי מצוות. הוא הציע לאחד אותו עם בית הספר ש"המזרחי" עמד לייסד ביפו, ובתרע"ג הודיע שלא ימשיך לשאת בשם ההשגחה על בית הספר אם לא יתקיימו דרישותיו בענייני המורים, התוכנית וספרי הלימוד.

נוסח האגרות – עם ביאור

26 האגרות שבהן תחכמוני נזכר, לפי סדר הכרכים. הביאור משולב בתוך נוסח האגרות: בסוגריים מרובעים, באות קטנה ועל רקע תכלת. הוא אינו חלק מלשון האגרת

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת קמז

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ז תמוז תרס"ח - יפו **נמען:** לשכת 'המזרחי' המערבית

הרב קוק מציע לאחד את בית הספר ש'המזרחי' עומד לייסד ביפו עם בית הספר 'תחכמוני', שכבר משלב תורה וחכמה בעברית ונוסד ברוח שומרי מצוות, אבל חסר אמצעים. מנהליו יראי שמים, אוהבי העם והארץ, ואין חציצה בשיטה. המוסד המאוחד ייקרא 'בית ספר מזרחי', וגם בעיית הדירה תיפתר.

עיקרי הדברים

- איחוד עם בית הספר 'תחכמוני' ביפו.
- חינוך המשלב תורה, חכמה ועברית.
- 'בית ספר מזרחי'.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ז תמוז תרס"ח[4].

לכבוד הלשכה הנכבדה לאגודת המזרחי" המערבית, [הלשכה המערבית (בגרמניה) של "המזרחי", שתכננה להקים בית ספר ביפו] שלו'[5] וברכה.

מכתבכם הנכבד הגיעני, והנני מלא רצון לראות שהענין הולך וצועד לצאת אל הפועל בעה"י[6].

והנני מוצא את עצמי מחוייב להעיר את כבוד הדרתם. כאשר בעיה"ק[7] יפו כבר נמצא בית-ספר אחד, אשר מטרתו מתאימה היא לחפץ כבודם, והוא בית-ספר "תחכמוני", [בית הספר "תחכמוני" ביפו, שנוסד בתרס"ו ושילב לימודי קודש וחול בעברית; לאחר האיחוד נעשה לבית ספר של "המזרחי"] שחברו בו תורה וחכמה, והשלטת השפה העברית, בתור שפת לימודים, והוא נוסד כולו על פי חפץ שלומי אמוני ישראל, באופן שכל יראי ד' וחרדים אל דברו יוכלו למצא בו חפץ, אבל מפני שהאמצעיים החמריים אינם בריוח בו, ע"כ[8] לא יוכל עדנה להתפתח ברום הערך אשר יחפצו טובי אחינו למצא בו. והנה באו אלי הנכבדים מנהלי ביה"ס[9] הנ"ל[10], והודיעו לי את חפצם לאחד את מפעלם עם מפעל כבוד הדרתם. והאנשים הנכבדים הנ"ל שלמים הם אתנו, כי הם יראי ד' וחפצים בחינוך על טהרת הקודש, בתורה ודעת, ובהכשרת החיים כראוי, וממולאים באהבת הלאם והארץ ותחיית האומה, באופן שמצד השיטה הנני מוצא שאין כאן שום דבר חוצץ. ע"כ הנני מציע ג"כ[11] מצדי את הצעתם הנכבדה של האדונים הנ"ל, שכשר הדבר לאחד את המפעלים, והמחלקה הראשונה, אשר הסכימו כבוד הדרתם ליסד בע"ה[12], מחוברת עם אותן המחלקות אשר כבר נפתחו מטעם ביה"ס הנ"ל, והכל יכנס תחת שם "בי"ס מזרחי". אקוה, שאם תמצא הצעה זו חן בעיני כבודם אז תהי'[13] פעולת התועלת, אשר יכוונו הדרת כבודם במוסדם הנכבד, מתקדמת לבא, ובימים הבאים תתפתח בכמות ובאיכות גבוהה, אשר תוכל להיות למופת באה"ק[14] ולתפארת ישובה. והנה אם יסכימו ע"ז[15] כבודם תהי' שאלת הדירה לביה"ס[16] נפתרת באופן הגון מאד, בצירוף המעון של המוסד האמור אשר יגבל יחד עם מוסד כבודם.

ואחכה בזה לתשובתם הנכבדה. אחתום בברכה מקודש ובצפיה להפיכת צום הרביעי לששון ולשמחה ["צום הרביעי" הוא י"ז בתמוז (זכריה ח, יט)] במהרה בימינו, בישועת ד' על עמו וארצו,

הק' אברהם יצחק ה"ק הנ"ל

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרס"ח - השנה תרס"ח (1907/1908)
5. שלו' - שלום
6. בעה"י - בעזרת השם יתברך
7. בעיה"ק - בעיר הקודש
8. ע"כ - על כן
9. ביה"ס - בית הספר
10. הנ"ל - הנזכר לעיל
11. ג"כ - גם כן
12. בע"ה - בעזרת השם
13. תהי' - תהיה
14. באה"ק - בארץ הקודש
15. ע"ז - על זה
16. לביה"ס - לבית הספר

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת קנב

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ג מנחם אב תרס"ח - יפו **נמען:** לשכת 'המזרחי' המערבית

הרב קוק מאשר ש'תחכמוני' מתאים למטרת 'המזרחי', ומזרז את הפעולה, כי הצעירים נחלשים ומאבדים את האמונה. המורים ראויים, אבל דרוש מנהל מומחה בפדגוגיה, ירא שמים, מסור לתחיית העם, ובעל לב אמיץ לשמור על רוח החרדות בבית הספר.

עיקרי הדברים

- אישור 'תחכמוני' כבית ספר של 'המזרחי'.
- הצורך במנהל מומחה וירא שמים.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ג מנ"א[4] תרס"ח[5].

לכבוד הלשכה הנכבדה ל"מזרחי" בארצות המערב, שלו'[6].

בתשובה על מכתבם הנכבד מיום ז' ח"ז[7], הנני בזה להודיעם, שאני מוצא את ה"תחכמוני" [בית הספר "תחכמוני" ביפו, של תנועת המזרחי] מתאים למטרתנו, וקוה אקוה שע"י[8] שיתוף הכחות יבא למטרה רוממה מאד, לטובת החינוך באה"ק[9]. הענין בכלל דורש זריזות, כי צעירינו הולכים ודלים, מעבר מזה מתדלדלים באפס סידור פדגוגי היודע להלך עם צרכי החיים כראוי, ומעבר מזה מהרסים את כל יסודות הדת והאמונה הק'[10] מלבבם. והנני מקוה מאד, שכאשר יצורפו הכחות החדשים מצד כבודם אל ה"תחכמוני", יעשה לדבר משוכלל, שנוכל לקוות ממנו הרבה בע"ה[11].

המורים שב"תחכמוני" הנני מוצא אותם לעת עתה ראויים למשרתם, אמנם נדרש מאד מנהל מומחה, שיהי'[12] מובהק בכל מקצעות הפדגוגיה של הבית, וירא-שמים אמיתי, ומסור בכל לבבו לחפץ תחיית עמנו. על אדמת הקודש, ושיהי'[13] עם זה מוכשר לשפך את רוח החרדות באמץ-לב על הליכות הבית ושמירת משטריו כראוי.

הנני חותם בברכת ד' מציון ברגשי כבוד ויקר,

הק' אברהם יצחק ה"ק[14] הנ"ל[15]

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. מנ"א - מנחם אב
5. תרס"ח - השנה תרס"ח (1907/1908)
6. שלו' - שלום
7. ח"ז - חודש זה
8. שע"י - שעל ידי
9. באה"ק - בארץ הקודש

10. הק' – הקטן
11. בע"ה – בעזרת השם
12. שיהי' – שיהיה
13. ושיהי' – ושיהיה
14. ה"ק – הכהן קוק
15. הנ"ל – הנזכר לעיל

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת קעח

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ז' טבת תרס"ט - יפו **נמען:** ר' בנימין מנשה לוין

הרב קוק מתייחס לצערו של לוין על אנרכיסטים יהודים: כשיתגלה שכל חלק טוב באנרכיה נמצא בשלמות בטהרת הישראליות, תקיף האורה הישראלית גם את 'האנרכיסטים שלנו'. כל שיטה צדה נפשות בצד הטוב שבה, ולכן יש למצוא את ניצוצי האור בכל שיטה. בעניין סירכות הריאה: הספרדים בארץ מחמירים כבית יוסף, ויוצאי מרוקו מתירים בנפיחה, דרך שקרובה יותר לתלמוד. אצלם הטבח שוחט והחכם רק בודק, וזה נכון יותר, כי לא ראוי שאיש רוחני יעסוק דרך קבע בהמתת בעלי חיים. בסוף הרב קוק שואל על עבודתו הספרותית של לוין, על 'התחכמוני' ועל האגודה.

עיקרי הדברים

- האנרכיה - לחפש את ניצוצי האור בכל שיטה.
- 'וישראל הוא ידע'.
- הלכה: סירכות הריאה - מנהג הספרדים ויוצאי מרוקו.
- השחיטה - לא ראוי שאיש רוחני ימית בעלי חיים.
- עבודה ספרותית ואגודת 'התחכמוני'.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ז' טבת תרס"ט[4].

לכבוד ידידי אהובי, הרב החכם השלם, אוצר אורה, מר בנימין מנשה לעווין [ד"ר בנימין מנשה לוין, חוקר תורת הגאונים, ידידו של הרב קוק] שליט"א[5], וכא"ל[6], שוי"ר[7].

במועדו הגיעני מכתבו היקר מיוד מרחשון העבר, ובשום אופן לא עלתה בידי לקחת מועד להשיב עליו כראוי, לפי חפץ לבבך, יקירי, ולפי חפצי ואהבתי העזה לכבודך. אמנם כאשר ראיתי, שהזמן הולך ונמשך, ואנכי לא אוכל להתנער מטרדות עבודות שונות שמפריעות אותי מחפצי, הנני מתגבר וכותב, איך שיעלה בידי, בחפזון, רק כדי שלא להניח את יקרת מעלתך בלא תשובה.

והנה ע"ד[8] צערך מענין ב"א, מרה נפשי גם אני על זה, אבל ראוי לנו להשקיט את רוחנו, כי אם רק נעורר את הרוח, והאור האצור במקור ישראל יגיח ממקומו, ישובו לנו כל אשר סרו מעלינו. למשל, כאשר יגלה לעין כל, כי כל חלק טוב הנמצא בתוך האנרכיה הנה הוא נמצא עמנו בתכלית שלמותו בטהרת הישראלות, ואותם הזבלים וההריסות הרעות, המגובלים בה בהכרח, אין אנחנו צריכים להם כלל. אז תקיף האורה הישראלית ג"כ[9] את כל אנרכיסתינו. כל שיטה שבעולם אינה צדה נפשות בצד הרע והשפל שבה כ"א[10] בצד הטוב וניצוצי האורה שבה, על-כן עבודתנו היא למצא את ניצוצי האורה שבכל שיטה, אפילו המהרסת, ובטוחים אנו שכל מה שהוא טוב מסכים הוא עמנו, "אך טוב לישראל אלהים לברי לבב". [תהלים עג, א] ע"כ[11] על שאלתך, יקירי, בנידון זה "עד מתי קללת אלהים רובצת עלינו", שתשובתך היא "ד' אלהים הוא יודע", [יהושע כב, כב] מוסיף אנכי רק את סיפא דהאי קרא: "וישראל הוא ידע", [סוף הפסוק הזה (שם)] וכשידע ישובו לנו הימים, שבהם נתהפכה קללתו של בלעם

לברכה, [דברים כג, ו] ותשוב גם קללה זאת, של האנרכיה ויתר הפגעים האוכלים אותנו בכל פיותיהם, לברכה.

וע"ד[12] מנהג הספרדים בסירכא דלבא ["סירכא" היא קרום הדבוק לריאה, שעשוי לפסול את הבהמה; כאן: סירכא שבין הריאה ללב] באי"י[13], הם נוהגים להחמיר בזה כדברי הב"י[14], [כדברי "בית יוסף", רבי יוסף קארו, שהספרדים נוהגים כמותו] שהם נוהגים תמיד אחריו. רק זה נודע לי מפי שו"ב[15] ספרדי [שוחט ובודק ספרדי] אחד, שבא ממערב (ממאראקא, כך קוראים הספרדים פה את בני מאראקא: מערבים), שאצלם פשט המנהג להתיר ע"י[16] נפיחה, [לבדוק את הריאה בנפיחה, ואם אינה דולפת אוויר – אין בה נקב, והיא כשרה] כפי שהובאה כבר הוראה זו בדברי גאונים קדמאי ובתראי, דהיינו שאינם קולפים את הסירכא, כמו שהונהג אצל האשכנזים בתקופה האחרונה, אלא הם נופחים את הריאה כמו שהיא, עם הסירכא שבה, וכיון שאינה מבצבצת, הרי אין בה נקב, סומכים ע"ז[17] ומתירין אותה בלא בדיקה אחרת. ובאמת הוראה זו קרובה היא יותר לשיטת התלמוד, ממנהגנו לקלוף את הסירכות בלא הבדל בין מה שנסרכה לריאה עצמה, אפילו שלא כסדרה ממש, דהיינו מאונה אחת להאחרת הרחוקה ממנה, בהפסק של אונה המבדלת ביניהן, שזאת היא תכונת "שלא כסדרן" הברורה מדין התלמוד. ובאמת אין לכחד, שאחינו אלה, הרחוקים יותר ממנו מחיים קולטוריים מחודשים, עמד בם הטפוס של סדרי החיים שהיו מונהגים בימים הראשונים, יותר ממה שהם עומדים בשלמות צביונם אצלנו. זה השו"ב[18] בעצמו נתקבל פה אצל הספרדים, והנה היה אצלו מנהג חדש שהשו"ב[19] צריך גם הוא לעשות הפעולה של השחיטה. אצלם במערב אין המנהג כן, אלא החכם, שהוא השו"ב לפי מובן שלנו, הוא בודק את הסכין, ומוסר אותו לטבח (הקצב), והטבח יודע רק חמשת ההלכות שבשחיטה, שהייה, דרסה, חלדה, הגרמה ועיקור, [חמשת הדברים הפוסלים את השחיטה (חולין ט)] והוא שוחט, והשו"ב[20] בודק את הריאה, ובזה תמה כל עבודתו. והאמת אגיד, שאצלי מוצא חן סדר כזה, וזהו יותר נוטה לרוח ישראל סבא. [לרוח עם ישראל מקדמת דנא] תלמיד-חכם, איש רוחני, ועם זה קבוע יהיה לעסוק בזביחת בעלי חיים ונטילת נשמתם, אין זה מסכים עם רגשי הלב הצלולים. אע"פ[21] שהשחיטה, ובכלל אכילת בע"ח, היא מוכרחת עדיין להיות נוהגת בעולם, מ"מ[22] ראויה מלאכה זאת להעשות ע"י אנשים שלא הגיעו עדיין להמדה של התעדנות ההרגשה, והמלומדים בעלי המוסר, הדעה והדת, הם ראויים להיות פקידים על שמירת התכונה שלא תהיה ההמתה של בע"ח ברברית, ושיכנס בכל הענין הזה של אכילת הבשר אור אצילי, שיוכל בעתו להבריק את העולם. וזה אצור באמת בהלכות שחיטה וטריפות, כאשר ידוע לנו, יקירי. ובעיקר הענין בסירכא דליבא אם היא מחוברת לשומן הלב, אין הדבר ברור לאסור, ואין לתמוה כלל על המתירין, שאפילו ע"פ[23] האחרונים שלנו יש מקום לעשות אותה עכ"פ[24] לספק טריפה, עיי' מקדש מעט שבסי' דעת קדושים סי'[25] ל"ט סקפ"א[26]. ואי אפשר לי כעת להאריך בענין זה, שרבו שריגיו.

ע"ד השמות שבפרגמנט, אין בהם כל חדש, ובאחדים נראה להגיה קצת. אדירירון מצוי בתקוני-זוהר, ודרשו אותו ע"פ הוראות "בי אדיר בי ירון", כלומר הרננה האדירה של ההויה, כמו שהפיתגוריים היו אומרים ע"ד ההרמוניאה של המוסיקה הכללית, שודאי חזיון נצחי הוא בעמקי הרוחניות. הדרניאל הוא ג"כ מצוי אפילו במדרשים, ונמצא בספר הקבלה השימושית "רזיאל המלאך", בסופו. וכן נמצא

שם ג"כ אנסיפיאל, ואולי צריך לנסח כן את אנסיסיאל שבפרגמנט, וההוספה "אנס" היא הוראת הנצחיות בכפל אמן נצח סלה בר"ת[27], והיוד להוראת היחש והיחוד. פתחיאל ג"כ נמצא בספר הנ"ל[28], והכונה היא ההויה המתחלת ופותחת פתח לכל המציאות, הכללית והפרטית, המורגשת ומושגת מההברקה של האמונה והידיעה באור האלהות ועזוזו. זגנזיאל נראה לנסח זגזגאל, שהוא מצוי הרבה, והכונה היא ההלבשה החיצונה של כל המהויות הרוחניות והחמריות בכללות המצוי, כמו זג שהוא הפך החרצן הפנימי, ולפעמים מתאים הדבר ג"כ על ההצטיירות של התוכן הפנימי בנגוד להמתודיקה החיצונה, לאותו מ"ד שהפנימי קרוי זג, כמבואר נזיר ל"ד ב', והכל ע"פ העז האלהי חיי החיים. במקום מכורתאל נראה להגיה אכתריאל, המצוי גם בגמרא. צב צביב נראה שצ"ל[29] צבצביה, והכונה: צבי מצבאות, שהוא השרש של צבא, כלומר מקור החיל להכחות וההויות המרובים שבמציאות, וקשרות הרוחניות עם החמריות והפעול בפועל, והוכפל לכונה של חיזוק הרושם, וכמו שמכפלת הפילוסופיא את המושגים האביקטיביים והסוביקטיביים. הבהביב ג"כ יותר טוב צ"ל[30] הבהביה, כלומר: כח התביעה למלא כל חסרון ולקבל תמיד שבמציאות, כמו שהשכל מקבל מושכל והחומר - כח, ויתר האיכויות, שכח-התביעה "הב הב", שהוא ההעדר המקביל את ההויה, עומד ופועל תמיד, והמסתכל עליו בעין חמושה באור אמונה בהירה רואה ומרגיש את האלהות הפועלת שבמציאות ובכל פרטיה. הקבוץ הכללי של כל ההזרחות וקשר הכחות בכל מלא העולמים, בחומר וברוח, במוסר ובחברה, - זהו מובן השם הגדול הכולל כל. וההסתעפות של המובנים לפלגות של כחות הפעולה וההנהגה בריבוים, שהם שבעים, - משבע של יסודות הכמות המעשית, כמו ששה קצוות של החומר והכללות שלהם, וכיוצא בזה דימויים רבים בריבוים ע"י עשר, - הם הסך-הכל המתגלה במרחק אופק ההסתכלות. וראויים האורות הללו למסור ציור הוד מלכות למלך עולמים, ע"פ חזון ברואי מטה הקוראים בשם המלך הגדול, לאשר הוא למעלה מכל שם ותאר, אבל מקור חיי כולם. - תחת צורנוק צ"ל צורתק, והוא שם מצוי בספ"ר[31] הנ"ל ובכתבי האר"י[32] ז"ל[33] והכונה היא: אור האלהי שבהויה הנגלית, "צור עולמים", ת"ק הוא מחצית מספר האלף, הרביעי שבמספרים, הנחשב כסמל הריבוי, "בין ארץ לרקיע ת"ק שנה", "עץ החיים מהלך ת"ק שנה", כלומר: הגלוי שבכל וכח הפועל והמחזיק שבו, המטביע את החותם על אופני ההתגלות וגוניה המיוחדים, הכבירים מאוד.

בספירה כזאת, שהיו הלמודים המטפיזיים מצוים, נעשו מבטאים כמו אלה שגורים, ובאוצר מלים של חביונות כאלה השתמשו בו, ובאמת יש כח-פועל נפלא לכל מבטא מהם, העשיר בתכנו וקצר בביטויו. זהו כח דינמי המחולל נפלאות. בכחות הנפש אנו רואים את גבורת הכח של ביטוי קצר ועשיר, בחיי החברה ובחיי המוסר. יש סגולה פנימית לפעמים להרגיש את עזוז עשרו של איזה מבטא, אפילו בלא הכרה שכלית, כי"א ע"י איזו הרגשה סמויה, וכשאוצרות דעה והרגשה כבירים מאד סגורים בתיבה אחת, כשהיא מתלוה להכנה רוחנית אדירה מצד המבטא אותה. היא פועלת על ההויה כפי אותה מכסת הכח הרוחני, שנצבר בה לצורך התהוותה. כדי לבא לענין זה בכל עמקי תכניותיו צריכים לגשת אל הערפל, המלא אורה ויפעה למוכשרים להציץ בתוכו, של המיסטיקה בכללה, ולכל הערך הכללי של החכמות הנסתרות, באדם בכלל ובישראל בפרט, שרק נשמות קטנות יכולות לזקוף חזיונות-עולם הללו, שספחו אבירי דעה וגבורה רוחנית בכחם, על החשבון של הדמיון הכזבני, שההשכלה המודרנית

היא פודה ממנו את מחזיקיה. אבל האמת היא, שהעולם הנסתר, בחומר וברוח, עשיר הוא באין ערוך יותר ויותר מהעולם הגלוי עם כל הופעותיו, ואותה התשוקה לנסתר, הנמצאת ביחידי האנושיות בכל דור ודור, היא נטיית האורה היותר גדולה, שבמקורה היא נטיית החרות העליונה, החפצה לנתק כל חבל מצמצם ומתיש כח. ביחוד תגדל השאיפה להיות נפדה מהצמצום הדלותי בעולם הרוח, ברגשי המוסר, האהבה, היופי, העז והצדק, ונשמתו של אדם מתרוממת אל האור האלהי ומורידה ממרומי עוזה סדרי חיים כאלה, הרגשות עדינות כאלה, שרעפי גבורה כאלה, שהם משחררים את החברה הצבורית כולה מגסותה ומופיעים עליה אורה. הנובלות שבאלה הנטיות הנצחיות הנן פזורות בכתבים בלים ומפורדים של בעלי הקבלה השימושית, בהמשך הזמן רבו הממשמשים בקליפתם של המושגים העשירים הללו, אשר מעולם לא הציצו בתכנם הפנימי. סגולה יש לאוצרות כאלה, שבלא דעה ג"כ הם שופכים על הנשמה איזו הפעלה; כשהיא לפחות ישרה, כשהרגשותיה הנן נורמליות, תוכל ההפעלה להיות עדינה. רגשי האמונה, שהנם הסימנים היותר מובהקים לנשמה בריאה, מתגברים, ונטיית האצילות מתחזקת, והבחילה בגסות החיים מתאדרת, גם ע"י סגולת הצלצול המבטאי של אוצרות חן הללו. אבל אם הדברים באים לשדרה שפלה, שהגאוה הטפשנית מצויה בה, והרשעות והשפלות, שהבערות מחוללתן, לא יחסרו לה, אז עלולים אוצרות כאלה להתהפך לרועץ, לטוות קורים שחורים במעמקי הנשמה, אשר יוכלו להיות למקור משחת של השקפות-עולם הפוכות ומדולדלות, שבכחן להרעיל נשמות רבות ולחלחל את ארסן גם בירושה של דורות, עד אשר תקום נטיה של חיים ריאליים, שאינה חפצה בשם נסתר, ובמטאטא השמד תטאטא את הקורים הללו. ובראותה שהגדילה את האורה, תדמה כי רמה ידה וכי אין חביון ואין סתר במלא ההויה. אבל מיד תרגיש את חולשתה. אחרי אשר תרגיש רק מעט, כי אותה המלאכה של פינוי הקורים כמעט צלחה בידה, תמצא את עצמה עלובה עם כל אוצרה הרוחני הגלוי. שלא יוכל למלא את נפשה, ואז תרגיש את הטוב הגנוז באוצר הסתר, כשהוא אך ינתן לה באופנים הגונים, בשיעורים מתאימים, באופי נערך ובתכסיס מלא של דעה שלמה ומוסר מעשי בריא וחסן.

תחיית הנסתר בעולם הקולטורי, תחיית ישראל בלאומים, תחיית ארץ ישראל בארצות, המלאות כולן רזי עולם, דופקות בקרבנו את דפיקתן בחזקה. ההילניות עשתה את השכלת המערב, ההולכת אחרי עיניה, החפצה להיות שבעה בגלוי שבהויה. אבל כל זמן שהבלתי-מוגבל לא יגבל לא תאמר הנשמה די בגלוי. הציבור האנושי יחל כמאז להרגיש את מכאוביו, כי חסר לו הכל, כי חיי החברה, הממלכה, הדת והמוסר שלו, כולם הם רק גולמים מוגבלים. ואיה הוא העושר הגדול, המעין שמימיו מפכים תמיד, הגנוז בנסתר, בסתר עליון? אז יבקע אור "אל מסתתר אלהי ישראל מושיע". ו"עם ענני שמיא כבר אנש אתה". "ומלכותא תתיהב לקדישי עליונין". והנה החזון מתחיל להתנוצץ. האומה הרזית שבה לארץ הרזים, ארץ הפלאות מתחלת להיות נודעת בחיים, והחיים בבאם אל תוכה אינם יודעים את עצמם, כי הם נתעלו, כי קודש קדשים הם. אבל עלילות לעלילות יצטרפו והאור יבקע מציון, וגור אריה יהודה יחל לחוש את רעם גבורתו.

נפשי ערגה מאד לדעת מכל פרטי עבודתך הספרותית, ומתי תצא לאור בעה"י[34] וע"י[35] איזה אמצעיים. והעריכה של "התחכמוני" ג"כ הייתי חפץ לדעת בפרטיות מי משתתף בה ביחוד, ותוכן המאמרים שיבאו בו, וכמה תהיה כמותו. והאגודה שלכם האם היא מתקדמת, אם נתוספו לה חברים ואם היא מסמנת את מטרותיה ברוח נכון. בעת כזאת הננו כולנו קרואים לעבודה, כל אחד ממנו צריך לתן יד לבנין האומה ולהחזקת מלחמתה הפנימית והחיצונה. ועיקר-הכל: החודרת היא האגודה אל התוך הנשגב שבאהבת-ציון; היודעת היא איך לשגב את בנין הארץ, שהוא הבסיס לכל האור והחיים לנו ולכל היודעת היא, כאשר אקוה, שלא להתבהל מפני הרבים הנסוגים אחור, מזה ומזה, מהקשר הגדול אשר לישראל בארצו, שכל צפיית ישועה וכל קדושה ואמונה וכל דחיית דופי וכפירה רק בצירופה יצלחו.

צלח ורכב ע"ד אמת, יקירי, ודי יהי[36] בעזרך ויופיע על עצותיך אור, ויצליח את דרכיך בחיים, והיית לברכה ולתהילה בישראל, ובנו ממך חרבות עולם, מוסדי דור ודור תקומם, כנפשך היקרה ונפש אוהבך הנאמן מצפה ישועת ד' על עמו ונחלתו במהרה בימינו בקרוב

הק' אברהם יצחק ה"ק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרס"ט - השנה תרס"ט (1908/1909)
5. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
6. וכא"ל - וכל אשר לו
7. שוי"ר - שלום וישע רב
8. ע"ד - על דבר
9. ג"כ - גם כן
10. כ"א - כי אם
11. ע"כ - על כן
12. וע"ד - ועל דבר
13. באי"י - בארץ ישראל
14. הב"י - הבית יוסף
15. שו"ב - שוחט ובודק
16. ע"י - על ידי
17. ע"ז - על זה
18. השו"ב - השוחט ובודק
19. שהשו"ב - שהשוחט ובודק
20. והשו"ב - והשוחט ובודק
21. אע"פ - אף על פי
22. מ"מ - מכל מקום
23. ע"פ - על פי
24. עכ"פ - על כל פנים
25. סי' - סימן
26. סקפ"א - סעיף קטן פ"א
27. בר"ת - בראשי תיבות
28. הנ"ל - הנזכר לעיל
29. שצ"ל - שצריך לומר

30. צ"ל - צריך להיות
31. בספ"ר - בספר
32. האר"י - האר"י הקדוש - רבי יצחק לוריא
33. ז"ל - זכרונו לברכה
34. בעה"י - בעזרת השם יתברך
35. וע"י - ועל ידי
36. יהי' - יהיה

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רמג

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"א כסלו תר"ע - יפו **נמען:** ועד בית הספר 'תחכמוני' ביפו

הרב קוק משבח את הוועד על ייסוד 'תחכמוני' בעת שבה שומרי המצוות נדהמים מרוח הפרצים ומתייאשים מבניהם. בית הספר לוקח 'ניצוצי הטוב מעברים שונים' ומצרף אותם לבסיס של תורה ואמונה, כדי לגדל דור ירא שמים, בעל מדע ואוהב ארץ ישראל.

עיקרי הדברים

- שבח ל'תחכמוני'.
- חינוך המשלב תורה, מדע ואהבת הארץ.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"א כסלו תר"עין.

אחי האהובים, מנהלי וחברי ועד ה"תחכמני" [ועד בית הספר "תחכמוני" ביפו, שנוסד בתרס"ו ושילב לימודי קודש ולימודים כלליים] פעה"ק[4] ת"ו, ברכת שלו'[5] ואמת.

את שמחת לבבי בפעלכם הנכבד אותה אגיד לכם בזה, אדוני חביבי. היטב כיונתם, יקירי, את הזמן ואת המקום, במוסד הנכבד אשר כוננתם. יד ד' אני רואה בזה, השומר אמת לעולם. [תהלים קמו, ו] בעצם הזמן, שכל שלומי אמוני ישראל הולכים נדהמים מתגרת יד רוח פרצים, [מכוח ההשפעות החילוניות] המתחוללת כסופה בארץ נוראה, בשעה שרבים הולכים ומתיאשים מבניהם מחמדי נפשם, מאין דרך לפנות על ימין או על שמאל, בדרכי החינוך, העזובים מזה והפרועים מזה, והמקום פה בארצנו הקדושה, וביחוד בעירנו המרכזית להישוב החדש, אשר רבו מאד הרוחות המנשבות בקרבה, וכולן פועלות על חינוך ילדינו, ולשלמי אמוני ישראל, המוכרחים להעמיד את בניהם על נתיבות החיים והמעשה, מכולם אין מעמד ובסיס שלם, - ובעת כזאת ובמקום חמדת לבנו, קמתם יקירי, ותסלו לכם אורח ישרים סלולה, [על פי ירמיהו יח, טו; משלי טו, יט] לקחת ניצוצי הטוב מעברים שונים, ולספחם לבסיס היסודי של תורת חיים ואמונת אמן תמה וברה, למען יגודל לנו דור מלא רוח ד', מגודל בדרכי תורה ויראת שמים. מוכתר בכשרון המדע והמשרים, ומלובב מאהבת ארץ חמדתנו ותקות תחית עם ד' על אדמת הקודש. לכו, אחי היקרים, בדרככם זה, כי נוכח ד' הוא, [שופטים יח, ו] עלו והצליחו ויהי נועם ד' עליכם לכונן מעשי ידכם לשם ולתפארת, לעם ד' ונחלתו.

והנני בזה אוהבכם, רוצה פעלכם בכבוד וידידות נאמנה,

הקי'[6] אברהם יצחק הכהן קוק

עבד לעם קדוש על אדמת הקודש פה עיר הקודש יפו והמושבות תובב"א[7].

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש

3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. פעה"ק - פה עיר הקודש
5. שלו' - שלום
6. הק' - הקטן
7. תובב"א - תבנה ותכונן במהרה בימינו אמן

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רפו

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ח אדר שני תר"ע - יפו **נמען:** לשכת 'המזרחי' בפרנקפורט

התנגדות גלויה לגימנסיה אינה מועילה כל עוד אין חלופה שלמה. 'תחכמוני' עדיין אינו יכול להתחרות בה במקצועות התרבות. לכן יש להעלות את רמתו עד שיהיה 'גימנסיה שלנו', שתיבדל רק בשמירת ברית ה', ואז תהיה התעמולה יעילה. בעניין האתרוגים: אין די לפרסם 'אתרוגי ארץ ישראל' סתם, כי רובם מורכבים בידי נכרים. יש לפרסם את אתרוגי המושבות השמורים, ושעדיף אתרוג כשר ופחות יפה ממורכב. השנה, בגלל השמיטה, אינו רוצה לעודד את המסחר באתרוגים.

עיקרי הדברים

- אין התנגדות לגימנסיה בלי חלופה.
- שדרוג 'תחכמוני'.
- פרסום אתרוגי המושבות השמורים.
- אתרוגים בשמיטה.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עיה"ק[2] יפו ת"ו[3], ח"י[4] אד"ש[5] תרע"ן.

לכבוד. לשכת המרכז ל"מזרחי" בפ"פ[6] ענ"מ[7] [מרכז תנועת "המזרחי" בפרנקפורט דמיין] יצ"ו[8], שלו'[9] וברכה מקודש.

מכתבם היקר מכ"ח אד"ר[10] העבר הגיעני לנכון, ואתכבד בזה להשיב להדרת כבודם על פרטי הדברים, אשר באו במכתבם הנכבד,

א. ע"ד[11] הגימנסיה, [גימנסיה "הרצליה" ביפו] אינני רואה תועלת כעת מהתנגדות גלויה מצדי, כל זמן שהיא צריכה להיות רק התנגדות שלילית, כלומר כל זמן שאין אנו נותנים לפני הקהל בית חינוך הערוך בכל מילואו לעומת הגימנסיה, אשר 'לא יבדל ממנה כ"א[12] במה שהיא עוזבת את ברית ד', ומוסדנו כמובן בע"ה[13] יחזיק בכל עז בדגל אור ד' ותורתו. התחכמוני אע"פ[14] [בית הספר "תחכמוני" ביפו, של המזרחי] שהנני ת"ל[15] מלא רצון ממנו וממנהיגיו, מ"מ[16] עודנו לא יוכל להתחרות עם הגימנסיה בכמה מקצעות קולטוריות. על כן עלינו להיות מתונים מעט, ולעסוק בלא הרף בהרמת ערכו של המוסד, אשר החילונו לסגלו, באופן שיוכל לתן את כל משאלות הלב של הנוהים אחר הגימנסיה, ואח"כ[17] נוכל בלב אמיץ להודיע, שאין שום הבדל בין התחכמוני, או הגימנסיה שלנו, לבין הגימנסיה שלהם, אלא מה שהאחרונה היא עוקרת את עץ החיים של האומה, האמונה, מלב חניכיה, והראשונה היא מתעטרת בכבודה, ואז יהיו דברינו נשמעים בע"ה בתעמולה זו. להכין את כחנו למלחמת מצוה זאת, אנו חייבים לגשת בלא שום איחור כלל, כי אין קץ לריוח של זמן אחד קודם.

ב. בדבר הקו"ק[18] בטח כבר הגיע לידם הטופס הנכתב פה עם הדברים הערוכים ממני, ובזה כבר באנו לעמק השוה.

ג. ע"ד האתרוגים, זאת היא שאלה מסובכת מאד, כאשר בארתי כבר בחוברת "עץ הדר". [חיבורו של הרב קוק על פסול האתרוג המורכב; ראו גם (כרך א', אגרת קיד)] כי מה שאנו עושים פרסום כללי, ע"ד אתרוגי א"י[19] בסתם, לא יתן ולא יוסיף מאומה להחזקת המצוה בכשרותה. כי רבו מאד, - והם רובא דרובא -, האתרוגים המורכבים ע"י[20] הנכרים בעלי הגנות באה"ק[21]. ואתרוגים כשרים משומרים מהרכבה אינם נמצאים כ"א בידי אחדים מאחינו בני המושבות, העומדים תחת השגחה שהם מנוקים מהרכבה. ואם היה אפשר להרבות פרסום, שלא סתם אתרוגי א"י יהיו מתבקשים כ"א אתרוגי אחינו יושבי המושבות המשומרים, בזה תבא לנו המטרה של החזקת המצוה בטהרתה, בעת כזאת שהיא מטה לפול לדאבון לבנו, מפני ריבוי המורכבים. ולא עוד שאין די בפרסום העובדא לבד, אלא צריך ג"כ[22] להודיע לכל את הסכמת גדולי ישראל מעולם, שיותר טוב וכשר הדבר לקנות אפילו בדמים יותר יקרים, אתרוג שאינו מפואר במראהו החיצוני, אלא שהוא משומר מהרכבה, מלקנות מורכב אע"פ שהוא עולה עליו ביפיו והידורו. וכל מה שתוסיף האמת הזאת להתפרסם, כן יוכל הדבר של אתרוגים הכשרים להתבסס, ועמו יחד להתרחב ג"כ ישוב אה"ק[23] ע"י אחינו, אשר יטעו פרדסי אתרוגים כשרים, כאשר יראו שנמצאו לסחורתם גואלים. והנה עבודה זו היא עבודה נמשכת, שראוי לעשות עבורה אגיטציה תמידית. וכבר רציתי לצאת בקול קורא אל האכרים במושבות, לעוררם שיתחילו במטע אתרוגים כשרים, ויחד עם זה להודיע לכלל אחב"י[24] את המצב האמתי של המצוה היקרה הזאת, ההולכת וניטלת מכלל ישראל בעוה"ר[25], מצד ההתרשלות הגדולה ביחס להרחבת המטע הכשר על אדמת הקודש ע"י אחינו עובדי אדמתה. אלא שעכבתי את הדבר מפני השמיטה, שבודאי אין נכון לעורר בה דברים כאלה, המביאים להרבות בעבודת האדמה.

והנה ע"ד קניית האתרוגים המשומרים בשנה זו, מצד השמיטה, בודאי אין האתרוגים גרועים מן היין, וכל תוצאת יבול אה"ק, שההכרח הוא לסמוך על היתר המכירה, וכדעת הגדולים הקדמונים הסוברים שאין קדושת שביעית נוהגת בשל נכרים, מ"מ שאעשה אנכי השתדלות להרחיב המסחר בשביעית אין לבבי פונה לזה. ויותר נכון להחל בעבודה סידורית, אשר תתן את פריה לברכה לשנים הבעל"ט[26]. כי עבודתנו בכולה על אדמת הקודש הלא היא עבודה היסתורית, שאינה נמדדת במדת השעה והשנה, כ"א עבודת עולם ותקות דורים.

ברגשי כבוד נעלים ובברכה נאמנה מהררי קודש,

הק' אברהם יצחק ה"ק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עיה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. ח"י - שמונה עשרה (18)
5. אד"ש - אדר שני
6. בפ"פ - בפרנקפורט
7. ענ"מ - על נהר מיין
8. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
9. שלו' - שלום

10. אד"ר - אדר ראשון
11. ע"ד - על דבר
12. כ"א - כי אם
13. בע"ה - בעזרת השם
14. אע"פ - אף על פי
15. ת"ל - תודה לא-ל
16. מ"מ - מכל מקום
17. ואח"כ - ואחר כך
18. הקו"ק - הקהילה קדושה
19. א"י - ארץ ישראל
20. ע"י - על ידי
21. באה"ק - בארץ הקודש
22. ג"כ - גם כן
23. אה"ק - ארץ הקודש
24. אחב"י - אחינו בני ישראל
25. בעוה"ר - בעוונותינו הרבים
26. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה

אגרות הראי"ה – כרך א' – אגרת רצה

תמצית האגרת

תאריך ומקום: אייר תר"ע - יפו **נמען:** מר שלזינגר, מנהל 'תחכמוני'

בית הספר ישתתף בחגיגת יום הולדת הרצל, כי אין להרבות פירוד לבבות. אבל יש לקבל מראש את פרטי התוכנית, כדי לוודא שאין בה דבר נגד התורה.

עיקרי הדברים

- השתתפות 'תחכמוני' ביובל הרצל.
- בדיקת התוכנית מראש.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], אייר תרעי"ן.

לכבוד הרה"ח[4] מר שלזינגר נ"י[5], מנהל התחכמוני, [מנהל בית הספר "תחכמוני" ביפו] שלו'[6].

בתשובה על שאלתו הנכבדה בדבר השיתוף עם החוגגים את יום הולדת הירצל [חגיגות יובל החמישים להולדת הרצל (תר"ע)] אתכבד להודיעו שאי אפשר לנו להרבות פרוד לבבות, והכרח הוא שבית-ספרנו יקח גם הוא חלק כמובן שהם צריכים להודיע את הפרטים מראש, ויטיב כבודו להמציאם לנו, כדי שנדע שלא יהי'[7] בהנהגה שום דבר שלא כדת תוה"ק[8].

בכבוד וברכה מקודש,

הק' אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. הרה"ח - הרב החסיד
5. נ"י - נרו יאיר
6. שלו' - שלום
7. יהי' - יהיה
8. תוה"ק - תורתנו הקדושה

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת שמט

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"א אדר תרע"א - יפו **נמען:** הרב מאיר ברלין

הרב קוק מסכים לשינוי שם המאמר ב'העברי', אף ששינויים קטנים פגמו בכוונתו. 'תחכמוני' ו'העברי' הם 'מפעלים תאומים'. כשהגיע לארץ ראה את חולשת המוסדות של הישוב הישן ואת 'הזוהמא של הנכריות' במוסדות החדשים, והחליט לקבץ את הטוב משני הישובים ולהילחם ברקב שבשניהם, בבניין ולא בשלילה. הגימנסיה מחייבת תחרות, ולכן יש להוסיף ל'תחכמוני' כיתות ולפתוח מחלקה לבנות. הישיבה הקטנה מצמיחה תלמידי חכמים בעלי רעיון ולב.

עיקרי הדברים

- 'תחכמוני' ו'העברי' - מפעלים תאומים.
- קיבוץ הטוב משני הישובים.
- תחרות עם הגימנסיה.
- מחלקה לבנות.
- הישיבה.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"א אדר תרע"א[4],

ידיד לבי ונפשי הרב הגדול, בתורה, חכמה ויראת ד' טהורה, גזע קודש, ורב פעלים, מו"ה[5] מאיר ברלין שליט"א[6].

שלו'[7] רב וברכה מקודש.

שמחתני מחמדי בדבריך הנכבדים, המלאים עריגת נפש ואהבת אמן כמים הפנים לפנים. [משלי כז, יט] אך למותר אהובי היא ההתנצלות בדבר איחור הכתיבה. אנכי ידעתי את נפש המסובל בעבודה. [את נפשו של מי שעמוס בעבודה] כמוך יקירי, איני יכול גם אנכי לצאת ידי חובותי במכתבים, והנני תמיד בעיני מלא אשמה, נגד אנשים גדולים, וחביבים עד לאחת, אך לא במרד ובגד [על פי יהושע כב, כב] באהבה הנאמנה של אנשי הסגולה, כי-אם מרב טורח ועמל נפש, הפזורה בעבודות שונות שכל אחת דורשת את תפקידה בחזקה.

ובכל זאת ארצה לקוות בעה"י[8], כי לימים הבעל"ט[9] תהיינה חליפות המכתבים ביניינו יותר תכופות, לרגלי עבודתך הקדושה ב"העברי", אשר נוכל לקוות ממנו בצדק גדולות ונצורות [ירמיהו לג, ג] לאיגוד האומה ולתקומת ארץ ישראל באור ד' אשר על עמו.

על שינוי השם של המאמר [הרב ברלין שינה את כותרת המאמר ששלח הרב קוק ל"העברי"] הנני אומר לחביבי בפה מלא: "ישר", גם לא אנכי קראתיו בשם, כי-אם בני שי'[10] [הרצי"ה, בנו] אשר העתיק וסדר את המאמר מתוך הפנקס. שינויים קטנים אחדים מצאתי, שהיתה כונתי הפנימית יותר מתבלטת אם היו נשארים כפי הנוסח הראשון, כמו: "המאיר את כל מחשכי האדם", במקום "המורם מעל כל" וכו'[11], וביחוד

השמטת הפסוק: "והיי אמונת" כו'[12], שכולו אומר את כל המחשבה שבמאמר. ומ"מ[13] נשאר הוא בכללו מכוון לרוחו.

אין שום ספק, יקירי, שה"תחכמוני" [בית הספר הדתי-לאומי "תחכמוני" ביפו, שהרב קוק סייע להקמתו] ו"העברי" הם מפעלים תאומים, אשר ראשיתם מצער ואחריתם ישגה מאד [על פי איוב ח, ז] בע"ה[14]. בראשית באי לאה"ק[15], פקחתי עין לראות כי הננו מוכרחים לסול מסילה [לסלול דרך] חדשה, לתקומת היהדות, שהיא תקומת האומה באמת בא"י[16], ראיתי את חלישות הכח ודלדול החיים, שבמוסדים שהם עמודי התורה והיהדות שבישוב הישן, ולעומת זה את הריקנות והזוהמא של הנכריות, הקוראה את עצמה עבריות, או גם שאינה כבר קוראה, שבמוסדים שבאו לרגלי הישוב החדש, ולבי נמס בקרבי [על פי יהושע ז, ה] על שבר עמנו [על פי ירמיהו ח, כא] אשר נגלה דוקא בעת מרפא, בעת כינוס נדחים וקבוץ גליות. ומאז הוחלט הדבר אצלי, למרות כל המפריעים אשר יסובונו, מימין ומשמאל, שהנני קרוא להרים את הדגל של קיבוץ הטוב והבריא שבשני הישובים, וללחום נגד הרקב שבשניהם, לא ברוב שפתים, ולא בשום פעולה שלילית, כי"א[17] ע"י[18] ביצור כחות והקמת מוסדים, שהם יאחדו את החלקים הטובים הפזורים, וממילא ינוסו הצללים. [על פי שיר השירים ב, יז] אם יאבו להתקיים יתחרו אתנו ויקחו גם הם את הטוב והרענן משני המחנות, ויהיו גם הם לכלים מחזיקים ברכה [על פי עוקצין ג, יב] לישראל ולא"י[19]. ואם יתעקשו לעמד דוקא על מצבם הקדום, נוכל לקוות בצדק שלא יוכלו להזיק במאומה לשאיפתנו הטובה, הממלאה את התביעות היותר נכונות של הטובים שבאומה, בעלי דעה ובעלי לב אשר רוח ד' נוססה בם. [מתנוססת בהם, מתנופפת כדגל]

וב"ה[20] שלא ארכו הימים וה"תחכמוני" צמח והוא הולך ופורח, הולך ומתעלה.

אמנם רב ממנו הדרך, אנו צריכים ללחום מלחמת תחרות, נגד בתי-הספר מהרסי היהדות, והאחרון הכביד, יסוד הגימנסיה פה, [גימנסיה "הרצליה" ביפו, שנוסדה זמן קצר לפני כן] הלוקחת לבבות רבות בתפארת בנינה ומשטרי לימודיה, ועם זה מיבשת את לשד החיים האמיתיים אשר לישראל, ועוגבת לרוח זרים [ומחזרת אחרי רוח זרה (על פי יחזקאל כג)] בשפה וסגנון עברי, "ומדיח שאמר בלשון הקודש נעשה מסית" [ירושלמי סנהדרין ז, יב] (ירושלמי סנהדרין פ"ז הי"ב), אמנם גם על זה הנני אומר בפה מלא, כי אלקים חשבה לטובה, [בראשית נ, כ] כדי שנהיה מוכרחים להתחרות עם הסדרים היותר יפים ומודרנים, לעטר בהם את אור קודש ד' על אדמת הקודש. ועתה בבוא עת בית ה"תחכמוני" להבנות, הננו מחוייבים לגבר חילים [להתגבר בכוח (קהלת י, י)] שיעמד הבית בצביונו ותפארתו, בהוד תכניתו וגזרת בנינו, [ביופי תוכניתו וצורת בנינו] לא נופל מהגימנסיה. ומוכרחים אנחנו להוסיף עליו לפחות עוד שתי מחלקות, כדי שיתאים עם הפרוגרמה של הלימודים הגימנסיים, ולכונן מחלקות לבנות, כדי שיהיו לנו אמות לישראל בארץ ישראל, היודעות להלך עם החיים, חמושות בעז דעת אהבת תורה ואמונת אומן. ודבר פשוט הוא, שהרוח הלאומי כולו, השורר בבתי הספר הלאומיים, והגימנסיה בכללם, עם כל סעיפי התרבות שלו, צריך שיכנס כולו במוסדנו, כמובן מעובד ומלוטש ברוח ד' וקדושת אור תורה, באהבה נאמנה ומסירות נפש נמרצה, בהכרה ברורה לדעת את המעשה הגדול, אשר אנו עושים לתחיית האומה ותקומתה לדור דורים על אדמת מטעה. [על פי עמוס ט, טו]

מטרת ה"תחכמוני" ברורה היא להרים את דגל היהדות האמיתית בארץ ישראל, באופן שתהיה מלאה בכל הטוב והרענן, בכל האומץ והטוהר הנמצא בכל המפלגות השונות, ולעבד סגנון מיוחד לצורך ההתאמה הכבדה של החלקים הפזורים הללו, ע"י עז רוח ד' אשר על עמו בהר קדשו. ועל הדרך הזה הולך ה"תחכמוני" הלוך ועלה ב"ה. אש קודש ד', אור האמונה השלמה, חבת תורה ועומק יראת שמים באמת, סגולת ישראל העקרית, הלא היא יסוד כל יסודותנו. רוח ה"תחכמוני" הוא כולו קודש, טוהר ותם, הצנע לכת [מיכה ו, ח] ויראת ד', נושאים הם בו את דגלם ברמה. התכסיס החיצוני [הצורה החיצונית] הוא כולו מודרני, מושך את הלב ומקסים את העין יפה והדור, מנומס ומסודר. הרוח הלאומי, תקות התחיה, תחיית הארץ, האומה והשפה, מרחף חי וחפשי בחללו של ה"תחכמוני". קולו של יעקב בגפ"ת[21] [קולו של יעקב, קול התורה (על פי בראשית כז, כב), בלימוד גמרא, פירוש רש"י ותוספות] הולך וצוהל לשמחת לב כל ירא ד' ואוהב תורתו באמת. המצויינים, אשר יבחרו להם דרכם [אשר יבחרו להם את דרכם] להיות גדולים בתורה, בגפ"ת ופוסקים, בחריפות ובקיאות, אקוה בע"ה שיכנסו ל"הישיבה", אשר זה מקרוב כוננה [ישיבה קטנה שייסד הרב קוק ביפו] ב"ה, שעיקר מגמתי בה. שיחד עם השינון והגירסא המעשית הרגילה בעומקה של הלכה, הרגל הפלפול ביושר העיון ועמק הרעיון, יסגלו להם צעירינו החשובים גם דעת אור התורה הפנימית, כלומר חלקי התורה הנוגעים להלכות הלב והרעיון, מדע האמונה לכל סעיפיו, הרחבת הדעות והשיטות העיוניות, בכל חלקי המוסר והמדות, הדעות והמחשבות.

ות"ל[22] שהנני רואה שהנסיון עולה יפה, ואוירא דא"י[23] [ואווירה של ארץ ישראל (על פי בבא בתרא קנח: "אוירא דארץ ישראל מחכים")] מראה עלינו גם בזה את כחו לטובה. מעטים המה בכמות מספר התלמידים, אבל הולכים הם אלה המעטים, שהם כעשרה כעת, ומתפתחים, הולכים ונעשים לאנשים תלמידי-חכמים, בעלי רעיון ולב, יודעים ומכירים את תעודת חייהם, בתור למודי ד' בכלל, ובפרט בתור ת"ח[24] שבארץ ישראל, ביחוד לעת כזאת, עת תחיה ובנין האומה. כמובן איני רוצה שידובר אודות ישיבה קטנת-הכמות כזאת בתור דבר עשוי וגמור, אבל כדאית היא לדבר אודותיה בתור מטע וצמח ד', שתקות עולמים נשקפת לו בעה"י.

עתה ע"ד[25] פתח תקוה. קשה לי להחליט את עצתי, כי כבוד אהובי לא הודיע אותי מה יהי'[26] גורל "העברי", אם יקבל, יקירי, עליו את עול הרבנות בריחוק מקום כזה. בכל אופן נקוה בע"ה לדבר בפרטות גם בענין נכבד זה במכתבים הבאים.

מפני הטרדה הרגילה, והזמנית, הנני מוכרח לקצר.

ידידו עז, קשור באהבת רוחו ונפשו בכל לב, מצפה צביונו ותפארת פעלו לשם ד', עמו ונחלתו,

הק' אברהם יצחק ה"ק הנ"ל

נ. ב. לעת-עתה אין הישיבה נוטלת את הוצאתה מקופת ה"תחכמוני", וראוי מאד לבצר את מעמדה של הישיבה באופן שתוכל להרחיב את גבולה, בכמות ובאיכות. אקוה שבדרך מסעו של כבוד חביבי שי', יוכל לקחת דברים עם בעלי-יכולת מיחידי-הסגולה לטובת הישיבה ביחוד, כמובן באופן שלא יזיק ל"התחכמוני", כי דוקא שניהם כאחד טובים.

הנ"ל

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"א - השנה תרע"א (1910/1911)
5. מו"ה - מורנו הרב
6. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
7. שלו' - שלום
8. בעה"י - בעזרת השם יתברך
9. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
10. שי' - שיחיה
11. וכו' - וכולי (וכן הלאה)
12. כו' - וכולי (וכן הלאה)
13. ומ"מ - ומכל מקום
14. בע"ה - בעזרת השם
15. לאה"ק - לארץ הקודש
16. באי"י - בארץ ישראל
17. כי"א - כי אם
18. ע"י - על ידי
19. ולאי"י - ולארץ ישראל
20. וב"ה - וברוך השם
21. בגפ"ת - בגליל פתח תקוה (או: בגבול פתח תקוה)
22. ות"ל - ותודה לא-ל
23. דאי"י - דארץ ישראל
24. ת"ח - תלמידי חכמים
25. ע"ד - על דבר
26. יהי' - יהיה

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת שסג

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ח' סיון תרע"א - יפו **נמען:** רב בחוץ לארץ שמבקש לשלוח את בנו לארץ

הגימנסיה 'עוקרת את שורש האמונה' - זהו ניסיון ב'לאומיות כופרת', 'בחירת אלהים חדשים'. בית המדרש למורים בירושלים טוב ממנה, אבל אינו עמוק דיו, ומה שהרב קוק יודע עליו רחוק יותר. 'תחכמוני' הוא 'הצמח היחידי', עם מורים מגרמניה ברוח הרש"ר הירש והרב הילדסהיימר, ועתיד להשתוות לגימנסיה אירופית.

עיקרי הדברים

- הגימנסיה - לאומיות כופרת.
- בית המדרש למורים.
- 'תחכמוני' כחלופה.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ח' סיון תרע"א[4].

אדוני הרב שליט"א[5],

מכתבו היקר, הרצוף אהבת אמת לאה"ק[6] ולאור ד' על עמו ונחלתו, הגיעני. וע"ד[7] חפצו לשלח את בנו פה למטרת חנוכו, הנני מוצא להגיד לכת"ר[8], את דעתי בקצרה.

ע"ד[9] הגמנסיה. [על דבר גימנסיה "הרצליה" ביפו] לפי מצבה כעת, אין לנו בה שום עסק. היא עוקרת בידים את שורש האמונה ומכבה את זיק אש דת קודש שבלב חניכיה. נסיון עושה בזה הלאומיות הקרועה מעל הקדושה הישראלית, עם נשמותיהם של בני עמנו, לראות איך מתגדלת לאומיות כופרת. אבל אנו יודעים מראש לפתור, שהנסיון לא יצלח. זהו פשוט בחירת אלהים חדשים. [על פי שופטים ה, ח]

הסמינר-למורים הירושלמי [בית המדרש למורים של חברת "עזרה" בירושלים] עומד הוא במעלה יותר טובה בערכו כלפי הדת והיהדות הטהורה, נגד הגמנסיה, אבל גם בו לא עמוק הוא השורש אשר נוכל לקוות פרי קודש הלולים. [ויקרא יט, כד] זרמי הזמן החדשים דורשים כח רוחני הרבה יותר נשגב, יותר מואר, מזה שהסמינר נותן. אבל עלי להעיר, כי תחת אשר ידיעתי מהגמנסיה היא ידיעה קרובה, מצד קרבת המקום, היא מהסמינר ידיעה רחוקה, שיש בה הרבה מן ההשערה.

אמנם ה"תחכמוני" זהו הצמח היחידי כעת שעינינו אליו נשואות. ע"י[10] מורים מובהקים מאשכנז, שכבר אגדו ביניהם ע"י ההדרכה של גדולי הדור העבר שמה, כהר"ש[11] הירש ור"ע הילדסהיימר [הרב שמשון רפאל הירש והרב עזריאל הילדסהיימר, מנהיגי היהדות האורתודוקסית בגרמניה] ז"ל[12], את כח האיגוד, של דעת העולם והחיים עם אומץ יראת ד' ואהבת תורה ומצות באמונה ולב שלם, הננו עושים פה את מעשינו. אבל אנו עומדים כעת בראשית צעדינו, מקוים אנחנו שחפץ ד' בידנו יצליח, להרים קרן על אדמת הקודש ביראת ד' טהורה וחכמה ודעת גם יחד.

אינני יודע מה המה הלמודים שכבר סגל לו בנו שי'[13]. מובן הדבר שאך אז אוכל ליעצו שיכנס ל"תחכמוני" להשלים את חנוכו, אם רק עומד הוא במדרגה כזאת שלמודי הקודש והחיל של ה"תחכמוני" כעת דרושים לו. ויש תקוה כי במשך השנים יתגדל המוסד, ויהיה במשפט הלמודים [בסדר הלימודים] שוה לאחת הגמנסיות האירופאיות, למען נוכל להחזיק מעמד נגד השטף הגדול של החפצים להוביש כל מזרע [לייבש כל זרע (על פי ישעיהו יט, ז)] אמונת אומן וכל קדש ד' מבית ישראל.

קשה מאד אמנם הוא לנו המעבר, אבל ב"ה אור גדול, אור תקות חיים וישועת עם, זורח לנו על אדמת הקודש.

מפני העבודה והטרדה הרבה הנני מוכרח לקצר, ואו"ש[14] וברכה כנה"ר[15],

הק' אברהם יצחק ה"ק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"א - השנה תרע"א (1910/1911)
5. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
6. לאה"ק - לארץ הקודש
7. וע"ד - ועל דבר
8. לכת"ר - לכבוד תורתו
9. ע"ד - על דבר
10. ע"י - על ידי
11. כהר"ש - כ + הר"ש: הרב רבי שם שמתחיל באות ש (כגון שמואל / שלמה / שמעון / שמחה / שאול) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
12. ז"ל - זכרונו לברכה
13. שי' - שיחיה
14. ואו"ש - ואומר שלום
15. כנה"ר - כנפשו הרמה

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת שצב

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ד תשרי תרע"ב - יפו **נמען:** ר' אברהם יעקב סלוצקי

הרב קוק אינו רוצה 'לחטט' בפשעי ישראל. העיקר הוא העתיד, ובדרך שלום. התביעות העיקריות: א. פועלים לא יחללו שבת ויום טוב. ב. בבתי הספר תשרור רוח הדת, ולא ילמדו כתבי הקודש בגילוי ראש. ג. הפרדה בין בנים לבנות. ד. התנ"ך לא יילמד לפי ביקורת המקרא. על בית מדרש למורים ולמורות: יש התחלה אצל ד"ר אויערבך ו'תחכמוני'. כדאי לעודד עליית פועלים צעירים דתיים־לאומיים, ולייסד במה ספרותית דתית־לאומית.

עיקרי הדברים

- אין לחטט בפשעים - העיקר העתיד.
- ארבע תביעות: שבת, רוח הדת, הפרדה, נגד ביקורת המקרא.
- בית מדרש למורים ולמורות.
- פועלים דתיים־לאומיים.
- במה ספרותית.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ד תשרי תרע"ב[4].

((הר"ר[5] אברהם יעקב סלוצקי [הרב אברהם יעקב סלוצקי, ממבשרי הציונות הדתית ברוסיה] ז"ל[6] הי"ד),

אדון נעלה,

מכתבו הנכבד הגיעני. ומאד הייתי חפץ למלא את רצונו ע"ד[7] ידיעות פרטיות, שיוכלו להשתמש בהן העומדים לבצר את מעמד דת קודש באי"י[8]. אמנם אין הדבר לפי רוחי ללכת לחטט ולמצא פשעי ישראל. די לנו שהפגנו בעת אשר נתמלא הלב מרורות. וכל החפץ לעזור ויש בידו לעזור הלא יוכל לסמוך, כי אלמלא היה כאבנו גדול לא היינו צועקים. וביחוד לאיזה צורך דרושים הם הבירורים הפרטיים והעובדות המדויקות. וכי דורשים אנחנו לדון את העבריינים על העבר, הרי אין אנו חפצים כי-אם שלימים הבאים יהי'[9] כבוד הדת נשמר באה"ק[10], וע"ז[11] צריכים העסקנים הנאמנים לדגל תורת ד' לרכז את כחותיהם.

ע"כ[12] איזה ערך נכבד יש לנו בענין שכבר עבר. נתאמץ נא, כי להבא לא יהינו הבאים לעסוק בישוב אי"י[13] לחלל את הקודש, ושהמורים לא יתיחשו בשלילה וקלות ראש לכל עניני הדת, - אז נשכח את הראשונות. ע"כ אוכל אנכי מצדי רק להבליט את הדברים היסודיים, שאנו צריכים לדרוש ולהשתדל שיתמלאו בכבוד ובדרך שלו'[14]. ובאמת כבר נסיתי, שכל מה שדורשים בדרך כבוד ושלו'[15] מתמלא יותר ממה שדורשים בדרך קנטוריא, המעורר התרגזות.

ואלה הן תביעותינו העקריות: א) הפועלים לא יחללו שבת ויו"ט[16], בשום עבודה השייכת להישוב, ולא יהינו לחלל את קדושת הימים בפרהסיא בשום דבר. אין לשער כמה יכאב הלב כשבאים לעיר המון

פועלים בשויו"ט[17], במקליהם ותרמיליהם, כאילו ח"ו[18] אין קודש לישראל. ב) בבתי-הספר צריך שישרור רוח דת קודש, וק"ו[19] שלא יראה בהם זלזול קדושתה אחד הענינים שהם זלזול קודש, הוא למוד כה"ק[20] בגילוי ראש, שצריך להסיר מנהג מקולקל זה בכל עז ג) המינים הבנים והבנות, צריכים להתבדל במחלקות מיוחדות. אין שיעור להקלקלה החינוכית, הבאה ע"י[21] איחוד בלתי-טבעי זה בבתי-ספרינו, לקטנים וגם לגדולים. ד) התנ"ך[22], וביותר גוף התורה, לא יהי' נלמד ע"פ[23] הבקרת החפשית, [ביקורת המקרא] שפרצה כל גדרי המסורת והשחיתה את מקור הנועם של הקדושה הדתית והלאומית של ישראל, לא פחות ממה שקלקלה את האמת המדעית.

עתה נדבר ע"ד יסוד בי"ס[24] למורים ולמורות, הנחוץ לנו מאד. לעת-עתה אין לנו שום דבר גמור מן המוכן. אמנם חזקה היא תקותי, ברוח ד' אשר על עמו, שנוכל: כאלה כעת. כי מאז באתי לא"י[25] והחילותי לעזור להסתדרות חינוכית, יהדותית-נאמנה תרבותית עד עתה צעדנו הרבה לפנים ב"ה עפי"ז[26] נוסד ה"תחכמוני", [בית הספר "תחכמוני" ביפו, של תנועת המזרחי] נתקשרו בתי הת"ת[27] שבמושבות שהיו עומדים להתמוטט ולאבד. את כל ערכם, עם מורים ומנהלים בעלי מדע ויהדות מאשכנז, שהם הולכים ומתפתחים בא"י ע"פ הצביון של תחיית האומה, המפעם בה בכל עז. ועתה כבר יש לנו התחלה קטנה, שצריך להרחיבה. ד"ר[28] מ. אוירבאך בפ"ת[29], [ד"ר משה אויערבך, מחנך בפתח תקוה] מחנך איזה צעירים למורים תחת פיקוחו. ביסוד ה"תחכמוני" פה הנני מקוה ג"כ[30] להכניס תוכן-כזה. ואנו צריכים לאגד יחד את המורים הדוגלים בשם התחיה הלאומית-דתית. באיגוד מודרני מסודר, ושום דבר חוץ מההפקרות וזלזול קודש אין אנו חפצים להזניח מכל ארחות הפדגוגיה הארצישראלית החדשה. מהחומר הנמצא אנו צריכים ליסד בי"ס למורים, שהם יודעים את תעודתם, ואח"כ[31] נוכל לגשת ליסוד בי"ס למורות, וע"ז כמעט אין לנו חומר כלל לע"ע[32], וצריכים לברא כמעט יש מאין.

אבל נצני תקוה ישנם גם ע"ז[33]. ונדבר בנדון זה בע"ה[34] במכתבים הבאים.

הפרוגרמה של ה"תחכמוני" אצוה לשלח לכבודו. תחזקנה ידיו לעבוד לטובת המוסד הזה, שיש לו תקוה של עתיד גדול בחיי עמנו ההסתוריים בארץ אבות.

ע"ד הפועלים, היה ראוי מאד לעשות תעמולה, שיבואו פועלים צעירים בעלי כח עבודה מחומשים ברעיון התחיה באש קודש דתיים לאומיים. והם היו יכולים להכריע את הכף של העבודה העברית, בא"י בכלל ובמושבות בפרט, לצד ישראל. פרטי הדברים גם עד"ז[35] במכתבים הבאים בע"ה.

כבודו נגע בדבריו בדרך-אגב בפצע, בספרות שנכבשה תחת יד מהרסי נשמתנו היסודית. הנה גם ע"ז יש לנו תקוה, ליסד במה מדעית-ספרותית דתית-לאומית, ע"י קיבוץ הכחות הרוחניים ההולכים ומתאספים לאטם באי"י. אבל ענין זה ארוך מאד, צריך לבאר בו פרטים רבים, שאין הפנאי מסכים לזה, ע"כ גם זה יונח לנו לזמנים אחרים ברצות ד'.

הנני חותם בברכה וברגשי כבוד וידידות

אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה – ברוך השם
2. עה"ק – עיר הקודש
3. ת"ו – תבנה ותכונן
4. תרע"ב – השנה תרע"ב (1911/1912)
5. הר"ר – הרב רבי שם שמתחיל באות ר (כגון ראובן / רפאל) – הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
6. ז"ל – זכרונו לברכה
7. ע"ד – על דבר
8. באי"י – בארץ ישראל
9. יהי' – יהיה
10. באה"ק – בארץ הקודש
11. וע"ז – ועל זה
12. ע"כ – על כן
13. אי"י – ארץ ישראל
14. שלו' – שלום
15. ושלו' – ושלום
16. ויו"ט – ויום טוב
17. בשויו"ט – בשבת ויום טוב
18. ח"ו – חס ושלום
19. וק"ו – וקל וחומר
20. כה"ק – כתבי הקודש
21. ע"י – על ידי
22. התנ"ך – התורה נביאים וכתובים
23. ע"פ – על פי
24. בי"ס – בית ספר
25. לאי"י – לארץ ישראל
26. עפי"ז – על פי זה
27. הת"ת – התלמוד תורה
28. ד"ר – דוקטור
29. בפ"ת – בפתח תקוה
30. ג"כ – גם כן
31. ואח"כ – ואחר כך
32. לע"ע – לעת עתה
33. ע"ז – על זה
34. בע"ה – בעזרת השם
35. עד"ז – על דרך זה

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תנח

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ד תשרי תרע"ג - יפו **נמען:** ועד 'תחכמוני' בפרנקפורט

הרב קוק אינו יכול להמשיך לשאת בשם ההשגחה על 'תחכמוני' בלי דרישותיו: מינוי ופיטורי מורים בהסכמתו, אישור התוכנית, אישור ספרי הלימוד, דיווח חודשי, ואספת מורים חודשית אצלו. הדרישות לא קוימו עד כה.

עיקרי הדברים

- דרישות ההשגחה על 'תחכמוני'.
- אי קיום הדרישות.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1] עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ד תשרי תרע"ג[4].

לכבוד חברי ועד ה"תחכמוני" בפפ"מ[5]. [חברי ועד "תחכמוני" בפרנקפורט על נהר מיין, שתמכו בבית הספר]

שלו'[6] רב מקודש.

אני מוצא את עצמי מחוייב להציע לפני הדרת כבודכם את דרישותי ביחס למוסדנו החביב, שאי-אפשר לי להיות נושא את שם השגחתי עליו, רק כשיתמלאו אלה בדיוק, והן:

א) לקיחת מורים והתפטרותם לא יהיו כי"א[7] בהסכמתי.

(הפרוגרמה צריכה להתאשר ממני בכל זמן.

ג) כל ספר לימוד וכל ספר למקרא לתלמידים לא יכנס למוסד בלא הסכמתי.

ד) בכל חודש ישולח לי תוכן מפורט מכל מה שלמדו התלמידים בזה החודש.

ה) בכל חודש תהיה אצלי אסיפת המורים לברר את מצבו הרוחני של המוסד.

אלה הדרישות הבעתי ודרשתי מאז, ולמורת רוחי לא נתקיימו, ואבקש בזה בהדרת כבודם להשתדל מצדם שלא ימשך עוד מצב כזה להבא.

אני מוצא, שהדרישות הללו, שהן כי"כ[8] נכבדות להרמת ערכו של המוסד הנכבד, אי"א[9] שיתמלאו בדיוק, כי"א ע"י[10] עמדתו של הועד המקומי.

בתקוה להרמת דגל מוסדנו הנאמן לשם אור תורת ד' ותחיית עמו על אדמת קדשו, הנני חותם ברגשי כבוד וברכה מקודש,

הק' אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש

3. ת"ו – תבנה ותכונן
4. תרע"ג – השנה תרע"ג (1912/1913)
5. בפפ"מ – בפרנקפורט דמיין
6. שלו' – שלום
7. כ"א – כי אם
8. כ"כ – כל כך
9. א"א – אי אפשר
10. ע"י – על ידי

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תנט

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ד תשרי תרע"ג - יפו **נמען:** רב בחוץ לארץ

התלמידים בגימנסיה ביפו מתחנכים בחינוך שלילי ביחס לתורה. לומדים בה תלמוד, אבל לא באופן שממלא את הלב קדושה. הרב קוק לא ימליץ להכניס לשם בן של הורים יראי שמים. ב'תחכמוני' אין מקום לבן שמונה עשרה, ועל בית המדרש למורים ועל 'בית המדרש לרבנים' בירושלים אינו יודע די.

עיקרי הדברים

- הגימנסיה - חינוך שלילי.
- חלופות לצעיר.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ד תשרי תרע"ג[4].

אדוני הרב שליט"א[5],

הנני להשיבו על דרישותיו בדבר הגמנסיה ביפו, כפי ידיעתי:

א) למורת רוח כל שלמי אמוני ישראל, התלמידים מגודלים בחינוך שלילי, ביחס לדרכי התורה וי"ש[6].

ב) שמעתי שלומדים שם תלמוד, אבל כמובן לא בדרך הממלא את הלב קדושה ואמונה לתוה"ק[7], ביחוד לתורה שבע"פ[8].

ג-ד(אין צורך להשיב, מאחר שאיני מסכים להשתדלות של הכנסת תלמיד שמה, ביחוד בן הורים כאלה שעיניהם ולבם לתוי"ר[9].

ה) יש בית-ספר "תחכמוני" פה, שלומדים בו ג"כ[10] ידיעות של חול, והוא מתנהג בדרך היראה בכלל, ויש בו מורים גם לתלמוד, אבל לעלם בן שמונה עשרה שנה כבר אין בו מקום. יש עוד סמינר למורים ומין "בית מדרש לרבנים" בירושלים, [ככל הנראה בית המדרש למורים או לרבנים של חברת "עזרה"] אבל איני יודע בבירור את טיבם, ואיני יכול ליעץ אודותם דבר.

והנני בזה חותם בברכה וכבוד,

הק' אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
6. וי"ש - ויראת שמים
7. לתוה"ק - לתורתנו הקדושה
8. שבע"פ - שבעל פה

9. לתוי"ר - לתורה ויראה
10. ג"כ - גם כן

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תעג

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ז כסלו תרע"ג - יפו **נמען:** הרב אליעזר נפתלי באומן, אב בית דין אסטרחן

בריאותו של הרב קוק כמו בחוץ לארץ, אבל עבודתו מייגעת, ובזה הרב קוק מרגיש את מעלת הארץ. בנו צבי יהודה עדיין לא נשא אישה. אין לבטל את הצלחת הציונים: 'רוח ממרום' יש כאן לבנות את הארץ, וה' עושה שליחותו על ידי הכול. על 'שיעור קומה' הרב קוק מפנה לספר 'דעת ותבונה' ולרש"ש משאוויל. בית הספר שהרב קוק מקרב הוא 'תחכמוני' בלבד.

עיקרי הדברים

- בריאות ועבודה בארץ.
- הציונות - רוח ממרום.
- ספרי קבלה.
- 'תחכמוני' בלבד.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ז כסלו תרע"ג[4].

שלו'[5] וברכה באה"ר[6] לכ'[7] ידי"נ[8] הרב הגאון החריף והבקי בחד"ת[9] אוצר תו"י[10] מוהר"ר[11] אליעזר נפתלי באומאן שליט"א[12], אבד"ק[13] אסטראחאן יצ"ו[14].

אחדשה"ט[15] באה"ר,

זה זמן רב שהגיעוני מכתבי ידי"נ כת"ר[16] שי'[17], ומרוב עבודה וטרדה תדירית נדחו דברי, וביחוד שמפני חביבותי, דכת"ר[18] חשבתי לכתב בארוכה, ודחיתי לשעת הכושר, וכאשר ראיתי שתמיד הולכות הטרדות ומתרבות, אמרתי לא אעכב עוד את תשובתי, ואם אקצר יקבל ידידי באהבה גם דברי המעטים.

ע"ד[19] מצב בריאותי, הוא כפי ערכי בחו"ל[20], רק שפה אני מוטרד מאד ויגיעתי גדולה היא. השי"ת[21] יחזקני ויאמצני לעבודת קדשו. ובזה אני מרגיש ת"ל[22] טובת אה"ק[23], כי כפי השערתי, לא הי'[24] אפשר לי לעסוק בעבודות מיגעות כ"כ[25], לפי מעמד הבריאות של חו"ל[26], והשי"ת[27] לאין אונים ירבה עצמה.

בני שי' עדין לא נשא. [הרצי"ה, אז כבן עשרים ושתיים] השי"ת יזמין לפנינו דבר הגון לפי ערכו. הוא ב"ה מצויין בתורה וביראת שמים, ויש בו חמודות רבות. יאריך השי"ת ימו"ש[28] ויצליחהו בכט"ס[29], ויזכני לראותו בתור אדם המעלה לאוי"ט[30].

ע"ד סדר למודי, קשה לבאר בפרטיות, וקשה לי לשמור סדר מפני הטרדות.

הצלחת הציונים אי אפשר לבטל לגמרי. אע"פ[31] שיש בזה כמה חסרונות, מ"מ[32] ודאי רוח ממרום יש כאן, לבנות נשמות אה"ק, וע"י[33] הכל הקב"ה[34] עושה שליחותו, ומי בא בסוד ד' לדעת למה יהיו העסקנים דוקא אלה שמהם נמצאים אשר לבם הוטח מבית ומחוץ בכופר.

ספרים חדשים בפרטיות על שיעור קומה, ["שיעור קומה", מושג בתורת הסוד] לא באו לידי. רק ספר אחד בשם "דעת ותבונה" מרב ספרדי מבבל שהיי[35] חכם-בשי שם ז"ל[36], יש בו קיבוץ של דרושים יקרים, ע"פ[37] דברי האר"י[38] ז"ל, מלוקט יפה, וחיבורו של הגדול שבמקובלי הדור, הרב ר"ש[39] משאוויל [המקובל הרב שלמה אלישיב, בעל "לשם שבו ואחלמה", אז בשאוול שבליטא] נ"י[40], יש בו דברים חשובים נוגעים לדרושי שיעו"ק[41], אע"פ שלא דבר עדיין בזה בפרטיות.

לכתוב חד"ת[42] קשה לי כעת ויסלח ע"ז[43] בטובו, ויקבל בזה איזו חוברת מהנדפס ממני. והשי"ת יחיב לנו ונזכה להתהלך ברחבה, בהגיון תורה וחדות ד' באהבתו ויראתו, ונזכה לשמוע תמיד בשורות טובות איש מרעהו, עד אשר יזכנו ברב טובו יתי[44], לחדות פנים בשמחה על אדמת הקודש, בשוב גאולים לציון ברנה ושמחת עולם.

והנני בזה חותם בברכת אהבה רבה ונאמנה, ימלא השי"ת לטובה כל משאלותיו ויזכה לבנין דיכרין דילעון באורייתא בדחילו ורחימו לאיו"ט[45], וכל משאלות לבבו ימלא השי"ת לטובה ולברכה, כנפשו הטהורה ונפש ידי"ע[46] קשור באהבתו ודוש"ת[47]

הק' אברהם יצחק ה"ק

יטיב נא לדר"ש[48] כי[49] הרב הנכבד רב מטעה"מ[50] דמח"ק[51], שעל ידו הגיעני ד"ש[52] מכת"ר[53] בקיץ העבר, ונהניתי מחבת הקודש של ישוב אה"ק שראיתי בו.

ידי"ע הנ"ל.

ע"ד ביה"ס[54]. יש בית ספר אחד נקרא תחכמוני, [בית הספר "תחכמוני" ביפו] ויראי ד' באשכנז הם מחזיקיו, אותו אני מקרב, ולא את בתי-הספר שפורקי-עול מתגדרים בהם ח"ו[55]. הנ"ל[56].

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5. שלו' - שלום
6. באה"ר - באהבה רבה
7. לכ' - לכבוד
8. ידי"נ - ידיד נפשי
9. בחד"ת - בחידושי תורה
10. תו"י - תורה ויראה
11. מוהר"ר - מורנו הרב רבי
12. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
13. אבד"ק - אב בית דין קהילת
14. יצ"ו - ישמרה צורה ויחייה
15. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
16. כת"ר - כבוד תורתו
17. שי' - שיחיה
18. דכת"ר - דכבוד תורתו
19. ע"ד - על דבר

20. בחו"ל - בחוץ לארץ
21. השי"ת - השם יתברך
22. ת"ל - תודה לא-ל
23. אה"ק - ארץ הקודש
24. הי' - היה
25. כ"כ - כל כך
26. חו"ל - חוץ לארץ
27. והשי"ת - והשם יתברך
28. ימו"ש - ימח שמו (וזכרו)
29. בכט"ס - בכל טוב סלה
30. לאוי"ט - לאורך ימים טובים
31. אע"פ - אף על פי
32. מ"מ - מכל מקום
33. וע"י - ועל ידי
34. הקב"ה - הקדוש ברוך הוא
35. שהי' - שהיה
36. ז"ל - זכרונו לברכה
37. ע"פ - על פי
38. האר"י - האר"י הקדוש - רבי יצחק לוריא
39. ר"ש - רבי שמעון
40. נ"י - נרו יאיר
41. שיעו"ק - שיעור קומה
42. חד"ת - חידושי תורה
43. ע"ז - על זה
44. ית' - יתברך
45. לאיו"ט - לאורך ימים טובים
46. ידי"ע - ידידו עוז
47. ודוש"ת - ודורש שלומו ותורתו
48. לדר"ש - לדורש שלום
49. כ' - כבוד
50. מטעה"מ - מטעם הממשלה
51. דמח"ק - דמחזיקי הדת (בלונדון)
52. ד"ש - דרישת שלום
53. מכת"ר - מכבוד תורתו
54. ביה"ס - בית הספר
55. ח"ו - חס ושלום
56. הנ"ל - הנזכר לעיל

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תעו

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ה כסלו תרע"ג - יפו **נמען:** מר שלזינגר, מנהל 'תחכמוני'

באישור על מגרש הבניין יש לכתוב במפורש שהוא מוקדש (וקף) ל'תחכמוני', כדי שנכסי ציבור לא יעמדו ברשות יחיד.

עיקרי הדברים

- רישום מגרש 'תחכמוני' כהקדש.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ה כסלו תרע"ג[4].

כי[5] ידידי הרה"ח[6] מר שלזינגר נ"י[7], מנהל התחכמוני [מנהל בית הספר "תחכמוני" ביפו] שלו'[8].

אתכבד להודיע בזה לכבודו, את דעתי ע"ד[9] האישור של מגרש הבנין למוסדנו, שהוא צריך להיות מפורש שהוא מוקדש (וואקוף) ["וקף": הקדש לפי החוק העות'מאני] לתחכמוני. והנני בטוח שכבודו ימלא זה בדיוק, ולא יהיו נכסי צבור עומדים ברשות יחיד, לדורות, רק יהיו נכונים בידי הציבור השואף למטרתו הקדושה הכללית.

הנני מחכה לתשובתו הנכבדה,

בכבוד וברכה,

הק' אברהם יצחק ה"ק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5. כ' - כבוד
6. הרה"ח - הרב החסיד
7. נ"י - נרו יאיר
8. שלו' - שלום
9. ע"ד - על דבר

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תפא

תמצית האגרת

תאריך ומקום: י"ט טבת תרע"ג - יפו **נמען:** ד"ר פויכטוונגר וועד 'תחכמוני' בפרנקפורט

הרב קוק חוזר על דרישותיו לגבי השגחתו על 'תחכמוני', ודורש לפתור את החוב לחברי הוועד המקומי, ובעיקר לא"א כהנא, שנשא בעול ועלול ליפול. (סוף המכתב חסר.)

עיקרי הדברים

- דרישות ההשגחה.
- חוב לחברי הוועד המקומי.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], י"ט טבת תרע"ג[4]

שלו'[5] רב לכבוד הרה"ח[6] הנעלה מאד מר ד"ר[7] י. פייכטוואנגר [הרב ד"ר פייכטוונגר, ממנהיגי "המזרחי" בגרמניה] וכל החברים הנכבדים אשר לועד התחכמני [הוועד בפרנקפורט שתמך בבית הספר "תחכמוני" ביפו] נ"י[8].

אלופי החביבים,

עברו ימים ושבועות מאז נתכבדתי במכתבם הנכבד, אשר בו הואילו להודיעני, שכבוד הרה"ג[9] ד"ר נוביל [הרב ד"ר נחמיה נובל מפרנקפורט] נ"י, יכתוב לי בפרוטרוט [בפירוט] בדבר התחכמני והשאלות התלויות במצבו. ואנכי חכיתי עד כה למכתב ההוא, וכאשר ראיתי כעת שהדבר מתאחר, והענין החביב דוחק אותנו להעמידו על בסיס נכון כראוי, הנני מוצא לי לחובה קדושה להודיע לכבוד הדרתם עוד הפעם, ע"ד[10] הדרישות אשר כתבתי במכתבי העבר, שאני מוצא להכרח שכולן תמלאנה דוקא מצד החלטת כבודם. ואז נוכל לקוות בע"ה[11] להרמת קרן מוסדנו, להתקרב תמיד להמטרה הנשאה שכולנו עורגים אליה, לרומם ע"י[12] המוסד הקדוש והחביב הזה, את יסוד החינוך המקודש לתורה ואמונת אמן, מאוזר [חגור, מצויד] בתרבות אנושית מכובדת, עם כל הטוב הנמצא בתכסיסי הלאומיות [בדרכי הלאומיות] הישראלית וחפץ תחייתה באה"ק[13].

ועם זה הנני מוצא לי לחובה להעיר את כבודם לשים קץ לשאלת הכספים, בדבר החוב שחברי הועד דפה תובעים מהמוסד. בשום אופן אי אפשר לסבול שיהיו שלוחי מצוה [שליחים שעוסקים במצווה] כאלה, שמסרו נפשם להקים את יסוד מוסדנו היקר, ניזוקים, באופן כ"כ[14] נורא. לא עשירים הם האנשים הנכבדים הללו, ומניעת הסדר בדבר החוב תוכל להביא במצבם הפרטי תוצאות נוראות, וביחוד נצטבר כל העול ברובו על שכם איש אחד מר א. א. כהנא, ואין בכחו בשום אופן לסבול זה. ומה מר הוא הדבר, אם חסרון הסידור בעניני כספים יביא איזה איש נכבד, שעסק במצוה בחרף נפש, [במסירות נפש] למצב מסופק המלא אחריות.

אקוה שיזדרזו כבוד הדרתם לפתור בכי טוב [בדרך טובה] את השאלה הסבוכה הזאת. בדבר החוב, ואין הענין סובל דחיה כלל, כי אי אפשר לתן מקום לאנשים יקרים, שעסקו בענין חשוב כזה שיפלו בנופלים

[שייכשלו ויפלו] ח"ו[15], ע"י המניעות אשר נפגשו בסדרי הועד, וראוי להדרת כבודם להקדים בדבר מצוה, והכספים הראויים להיות נתנים למטרת החוב ינתנו בלא איחור מצדם, בעין יפה, [בנדיבות] ומה שישאר עוד לפרעון יסודר הדבר שלא ימשך עוד.

(חסר הסוף)

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
5. שלו' - שלום
6. הרה"ח - הרב החסיד
7. ד"ר - דוקטור
8. נ"י - נרו יאיר
9. הרה"ג - הרב הגאון
10. ע"ד - על דבר
11. בע"ה - בעזרת השם
12. ע"י - על ידי
13. באה"ק - בארץ הקודש
14. כ"כ - כל כך
15. ח"ו - חס ושלום

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תקלט

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ד אייר תרע"ג - יפו **נמען:** ר' יצחק פקלר

על האתרוגים: הרב קוק פרסם אזהרה מהרכבה על לימון, ונוסדה אגודת 'אתרוג הכשר'. 'תחכמוני' בתיקון בחוץ לארץ. הישוב מתפתח, ועכשיו העת לקנות נחלות.

עיקרי הדברים

- אזהרה מהרכבה.
- 'תחכמוני' בתיקון.
- העת לקניית קרקעות.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], כ"ד אייר תרע"ג[2], פעה"ק[3] יפו ת"ו[4].

ידידי הנעלה והיקר הר"י[5] פיקלר נ"י[6] וכא"ל[7] שלו'[8] מהררי קודש.

שמחתי בדבריו היקרים. וע"ד[9] האתרוגים, פרסמתי אזהרה [ראו גם (כרך ב', אגרת תקמה)] להזהר מלהרכיב הרכבת איסור, דהיינו אתרוג ע"ג לימון, וזאת היא ודאי חובתי, וב"ה[10] נתחברה אגודת "אתרוג הכשר", וחובה להתחזק שינצח האתרוג הא"י[11], כי תקוה גדולה לו בע"ה[12] ביסוד ישובנו בקודש.

ע"ד[13] התחכמוני [בית הספר "תחכמוני" ביפו] עוסקים כעת בתיקונו בחו"ל[14]. אקוה בעה"י[15] שיבא לשכלול לימים הבעל"ט[16] כתקותנו.

הישוב ב"ה מתפתח, הקישור לאה"ק[17] הולך ורב, קנינים נעשים ב"ה, והשעה שעת הכושר היא לקנין נחלאות. חזקו והתחזקו בעד עמנו ובעד ערי אלהינו השוממים, המצפים לרגלי בניהם מישביהם.

והנני בזה דוש"ט[18] באה"ר[19], נושא לו ברכת אהבה מארץ חמדה, ידי"ע[20],

הק' אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה - ברוך השם
2. תרע"ג - השנה תרע"ג (1912/1913)
3. פעה"ק - פה עיר הקודש
4. ת"ו - תבנה ותכונן
5. הר"י - הרב רבי שם שמתחיל באות י (כגון יעקב / יצחק / יוסף / יהודה / ישראל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
6. נ"י - נרו יאיר
7. וכא"ל - וכל אשר לו
8. שלו' - שלום
9. וע"ד - ועל דבר
10. וב"ה - וברוך השם
11. הא"י - הארץ ישראל
12. בע"ה - בעזרת השם
13. ע"ד - על דבר

14. בחו"ל - בחוץ לארץ
15. בעה"י - בעזרת השם יתברך
16. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
17. לאה"ק - לארץ הקודש
18. דוש"ט - דורש שלומו וטובו
19. באה"ר - באהבה רבה
20. ידי"ע - ידידו עוז

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תקצג

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ב אלול תרע"ג - יפו **נמען:** (הצהרה על תיקון 'תחכמוני')

כדי לתקן את 'תחכמוני' יש להוסיף שתי מחלקות עליונות, כך שהתלמידים יוכלו להמשיך לישיבת הרב קוק וללמוד עומק הלכה וחכמת הדת 'מימי רס"ג עד ימינו'. כמו כן יש להקים בית ספר לבנות על אותו יסוד, בשינויים לפי התפקידים השונים. כך יכלול המוסד את הדור כולו.

עיקרי הדברים

- שתי מחלקות עליונות.
- המשך לישיבה.
- בית ספר לבנות.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1] עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ב אלול תרע"ג[4]

זה לי כמה שנים שהבעתי את דעתי, ע"ד[5] האמצעי היותר נדרש לתקנת התחכמני, [לתיקון בית הספר "תחכמוני" ביפו] ועל דעתי זו הנני עומד כעת עוד ביותר בירור.

הננו מוכרחים להוסיף שתי מחלקות עליונות לבית ספרנו, שעל ידי הוספה זו יעלו למודי הקודש למדרגה כזאת, שיוכלו התלמידים החפצים להקדיש עצמם לתורה להכנס בישיבתי, [ישיבת הרב קוק ביפו] לקבל שיעורים של עומק הלכה ובירורה בפלפול וחידוש ישר' ושל חכמת הדת הרוחנית, בעמקי הדעות ושרשי האמונה, ע"פ[6] כל הזרמים השונים שהושפעו בישראל ע"י[7] הגדולים המובהקים, ראשי הדורות, הגאונים החכמים והצדיקים. ביחוד מימי רס"ג [מימי רב סעדיה גאון] ז"ל[8] עד ימינו אלה.

ועם זה הננו מוכרחים להקים בית-ספר לבנות, ג"כ[9] ע"פ יסודי הפרוגרמה שלנו ועיקר מטרתה, אלא בשינויים נערכים, לפי הערך של שינויי התפקידים המעשיים והרוחניים של המינים.

הרושם שיעשה אז התחכמני, בהיותו בצורתו המשוכללה, שיכלול את הדור בשלמותו בהיקף חינוכו, יכולים אנו לקוות שזה יהיה באמת הרושם האידיאלי שהצבנו לנו למטרה, בעת אשר נגשנו לעבודתנו הקדושה ביסוד התחכמני, בעה"י[10].

להגשמת המפעל האמור בשני תנאיו, אני חושב שצריכים אנו להתאזר בכל העז והמרץ שיהיה אפשר לנו, להשיגו, וצור ישראל אל עולם שוכן ציון יהיה עוזר לנו להרים קרן בגאות ד' על אדמת הקודש.

בצפיית ישועה בכל לב,

הק' אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן

4. תרע"ג – השנה תרע"ג (1912/1913)
5. ע"ד – על דבר
6. ע"פ – על פי
7. ע"י – על ידי
8. ז"ל – זכרונו לברכה
9. ג"כ – גם כן
10. בעה"י – בעזרת השם יתברך

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תרי

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ה תשרי תרע"ד - יפו **נמען:** ד"ר אנגל, מנהל 'תחכמוני'

הוראות לשנת הלימודים: הרב קוק מתנגד לספרי הלימוד החדשים, שמנתקים את הילדים מלימוד התנ"ך המקורי, ושום ספר לימוד לא ייכנס בלי הסכמתו. הרב קוק מסכים ללימוד גרמנית כמקצוע רשות מהמחלקה הרביעית. הרב קוק משבח את חיזוק התפילה בציבור, ומבקש להכניס לתוכנית תפילות, פיוטים ושירי קודש.

עיקרי הדברים

- נגד ספרי לימוד חדשים לתנ"ך.
- גרמנית כמקצוע רשות.
- תפילה ופיוטים בתוכנית.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ה תשרי תרע"ד[4]

כי[5] ידידי הרה"ח[6] מר ד"ר[7] ענגיל [ככל הנראה ד"ר אנגל, מנהל "תחכמוני" ביפו] נ"י[8], שלו'[9].

אתכבד להודיע את כבודו את דעתי אודות מהלך בית ספרנו ["תחכמוני"] לזמן הבעל"ט[10], באיזה פרטים נחוצים:

א) בכלל הנני מתנגד לספרי-הלימוד החדשים, [ספרי הלימוד שהחליפו את לימוד התנ"ך עצמו] הקורעים מילדינו את הלימוד המקורי החי לעולמים, של ספרי תנ"ך[11]. ועכ"פ[12] אדרוש שלא יכנס שום ספר-לימוד לביה"ס[13], להמסר לתלמידים ולהשתמש בתור ספר שמושי למורים בלמדם עם התלמידים, בלא הסכמתי.

ב) על דרישת כבודו להנהיג את השפה הגרמנית בתור שפה של רשות, בתכנית הלמודים מהמחלקה הרביעית והלאה, הנני מסכים.

ג) הנני מחזיק טובה [הנני מכיר תודה] לכבודו ע"ד[14] התחזקות מצב התפילה בציבור עם התלמידים. ישר חילו. ואבקש בזה מכבודו להתאמץ להכניס כמה דאפשר מעניני התפילה והפיוטים, ושירי קודש הקדמונים, בתכנית הלימודים.

ברגשי כבוד וברכה נאמנה,

הק' אברהם יצחק ה"ק

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ד - השנה תרע"ד (1913/1914)

5. כ' - כבוד
6. הרה"ח - הרב החסיד
7. ד"ר - דוקטור
8. נ"י - נרו יאיר
9. שלו' - שלום
10. הבעל"ט - הבא עלינו לטובה
11. תנ"ך - תורה נביאים כתובים
12. ועכ"פ - ועל כל פנים
13. לביה"ס - לבית הספר
14. ע"ד - על דבר

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תרלה

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ג טבת תרע"ד - יפו **נמען:** ד"ר י' אנגל, מנהל 'תחכמוני'

החרמות שנגזרו בירושלים על בתי ספר נועדו לעשות סייג לתורה, ולכן אינם חלים על בתי ספר שנוסדו דווקא כדי להגן מפני הכפירה. אדרבה, כוונת הגוזרים מחייבת להציל את הילדים. גם 'נצח ישראל', באישור גדולי ירושלים, מלמד ערבית ומעסיק ד"ר. 'הולכים אחר כוונת הנודר', ו'שלוחייהו דקמאי קא עבדינן'. בעיות ב'תחכמוני' נגרמו משום שלא נשמר התנאי שהנהגתו הרוחנית תיעשה בידיעת הרב קוק.

עיקרי הדברים

- החרם אינו חל על בית ספר מגן.
- כוונת הגוזרים - להציל.
- דוגמת 'נצח ישראל'.
- תנאי ההשגחה.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], כ"ג טבת תרע"ד[4]

אדון יקר מר ד"ר[5] י. ענגל נ"י[6], שלו'[7] רב.

הנני נאלץ להשיב לכבודו בקצרה ע"ד[8] יחוסי לה"תחכמני" [בית הספר "תחכמוני" ביפו, שבו נלמדו גם לימודי חול; ראו (כרך ב', אגרת תקלט), ובהמשך (כרך ב', אגרת תרלט)] מלפנים והיום

הנני חושב תמיד, שהחרמות על בתי-הספר שנגזרו בירושלים, [החרמות שהטילו רבני ירושלים בדור הקודם על בתי ספר שלימדו לימודי חול ושפות] כדי לעשות סיג לתורה, מפני שקמו עליהם אז בני חו"ל[9] פורקי-עול וקטני-אמנה, אינם חלים בשום-אופן על בתי-ספר שמיסדים דוקא כדי לעשות סיג לתורה ולהגן מפני השפעת הכפירה והריסות הדת המתפשטת מבתי-הספר האחרים. ולהיפך אני חושב את כונת הגוזרים, שהם מחייבים לעשות כל האמצעים שבעולם להציל את ילדינו ממוקש הכפירה, וכיון שנשתנו הזמנים, עד שלחשוב שיתחנכו כל בני א"י[10] בחינוך שאין בו ידיעות חול, ואיזה שפות נחוצות, הוא דבר שאי אפשר. הרי אנו מצווים ועומדים ליסד בתי-ספר כאלה, שהאבות שמוצאים את עצמם אנוסים לתן לבניהם חינוך כזה, שיש בו ג"כ[11] ידיעות חול, לא יהיו מוכרחים למסור את בניהם לאלה שמשפיעים עליהם מינות וכפירה. ואע"פ[12] שאנכי לא יסדתי את המוסד, רק קבלתי עלי השגחתו, לשמרו מקלקולים העלולים, אחרי שכבר היה מוסכם אצלם ליסדה וההבדל היה רק אם היה נוסד ביפו תחת השגחתי או שלא תחת השגחתי, או במקום אחר באי"י[13], שבצדק חשבתי שיבא יותר לידי מטרתו הקדושה כשיהיה סמוך אלי ותחת השגחתי. ואפילו אם לא היתה דעתי כאשר כתבתי, שבענין שלפנינו לא די שאינו בכלל החרם, אלא שלהפריע את עבודתו, שזה גורם חיזוק של בתי-הספר המשפיעים כפירה, הוא בכלל כונת החרם של הגוזרים, גם אז הייתי יכול להמשיך את יחוסי להבא בע"ה[14], ולברר את כונתי בצדקה בנידון העבר.

מ"מ[15] מפני האמת והצדק לא אמנע להגיד את דעתי שהיא ג"כ דעת גדולי ירושלים, שהרי הם הסכימו על יסוד "נצח ישראל", [רשת תלמודי תורה שבהם נלמדו גם לימודי חול; ראו (כרך ב', אגרת תריח)] שמלמדים בבתי הת"ת[16] המיוסדים על ידו השפה הערבית, שהיא שפת המדינה שאסרוה, וגם בכלל אסרו ללמד כל חכמה, וידעו שהובא לכתחילה ד"ר מדופלם בשביל עניני המדע, ובכלל אסרו ללמוד גם מה שמותר מן הדין ממורה שמקבל שכר מחו"ל[17], וכל אלה ישנם במוסד "נצח ישראל" שנעשה ע"פ[18] הסכמתם ג"כ. אלא שידעו הגדולים הללו, ודאי לא פחות ממני, את הדין הפשוט הזה שהולכים אחר כונת הנודר, וכשנשתנה הענין לגמרי עד שבקיום החרם כפשוטו יש בו משום מכשול רבים, וחשש טמעון בכפירה ומינות למאות ילדי ישראל, ודאי אנן שליחותייהו דקמאי קא עבדינן לעמוד על נפשנו ולהציל, וה"ה[19] ביסוד ה"תחכמני".

והנני מוצא מקום להעיר לכבודו, שבכלל אירעו בה"תחכמני" בהנהגתו איזה דברים נגד רצוני, מפני שלא נשמר לגמרי התנאי שהתניתי שלא יעשה שום דבר בהנהגתו הרוחנית בלא ידיעתי, ואני חושב שזה גרם לנו הצער הזה. ואקוה בע"ה שלהבא תמלא ההנהגה בדיוק את תנאינו, ויחד עם כל גדולי ישראל, יראי ד' וחושבי שמו, שבא"י[20] ובחו"ל[21], נעבוד את עבודת-הקודש המוטלת עלינו, להיות כחומה בצורה נגד קלעי הכפירה, והיה אמונת עתנו חוסן ישועות חכמת ודעת יראת ד' היא אוצרנו, ושלו'[22] רב לאוהבי תורת ד' ואין להם מכשול, ומי ששמו שלו' יפרס מהרה סוכת שלומו עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים.

ע"ד עצם הענין של החרמות הנ"ל[23] וגדריהם דעתי בעה"י[24] לברר בביאור מספיק, למען דעת איך להתנהג ע"פ התורה והמצוה עם השאלה הנכבדה הזאת.

ברגשי כבוד וברכה משוכן ציון,

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ד - השנה תרע"ד (1913/1914)
5. ד"ר - דוקטור
6. נ"י - נרו יאיר
7. שלו' - שלום
8. ע"ד - על דבר
9. חו"ל - חוץ לארץ
10. א"י - ארץ ישראל
11. ג"כ - גם כן
12. ואע"פ - ואף על פי
13. בא"י - בארץ ישראל
14. בע"ה - בעזרת השם
15. מ"מ - מכל מקום
16. הת"ת - התלמוד תורה
17. מחו"ל - מחוץ לארץ

18. ע"פ - על פי
19. וה"ה - והוא הדין
20. שבא"י - שבארץ ישראל
21. ובחו"ל - ובחוץ לארץ
22. ושלו' - ושלום
23. הנ"ל - הנזכר לעיל
24. בעה"י - בעזרת השם יתברך

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תרנג

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ז' שבט תרע"ד - יפו **נמען:** מר וולף וועד 'תחכמוני'

בעניין השפה: יש לעמוד לימין הלוחמים לעברית, אבל להיזהר מ'הארס' של 'הלאומיות היבשה'. יש להילחם 'בנועם ושלום' ברשלנות, בהתבוללות ובכפירה, גם אם היא 'עדויה בפאר הלאומיות והשפה'. הרב קוק מוכן לחתום על קול הקורא, בתנאי ששום דבר פנימי - מינוי מורים וספרי לימוד - לא ייעשה בלי ידיעתו. כמו כן יש לסלק את חוב המוסד שרובץ על אדם אחד.

עיקרי הדברים

- תמיכה בעברית בלי לאומיות יבשה.
- תנאי ההשגחה.
- סילוק החוב.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ז' שבט תרע"ד[4]

אדון נעלה ומרומם מר וולף נ"י[5] וכל חברי ועד התחכמני, שלו'[6] רב,

מסבות ומניעות שונות עכבתי דברי, ואתם הסליחה. המלחמות הפנימיות התוקפות אותנו באי"י[7], בדבר שאלות החינוך, והזרמים השונים שבכל אחד יש מה לקרב ומה לרחק, מכבידים הם את המשקל של ההחלטה, על כל מי שרוצה להיות, כפי כחו, פועל-אמת בפעולת-אמת. וע"ד[8] השפה, [על דבר מאבק השפות: בשנה זו (תרע"ד) פרצה "מלחמת השפות" על השפה שתילמד בטכניון ובבתי הספר] מובן הדבר שנכון לעמוד לימין הלוחמים עבורה בגבורה, אבל עם זה חלילה להסיח דעת מהארס המסתתר המהרס את יסוד קודש ד' באמונה, ברגש ובמעשה, על החשבון של הלאומיות היבשה ותכסיסיה. בשלהבת קודש הננו חייבים להלחם, בנועם ושלו'[9] ובהרגשת כבוד מלא, נגד הרשלנות מעבר מזה, נגד החנופה של ההתבוללות [ההתרפסות של המתבוללים] מעבר מזה, ונגד ההפקרות והכפירה מעבר מזה, אפילו כשתהיה עדויה בפאר [מקושטת בפאר] הלאומיות והשפה וכל מיני תבלין שבעולם. ולעולם צריך הטון שלנו להיות מלא ומבליט את יסוד מגמותנו, לתן את הערך לחום הרגש הלאומי ועבודתו רק כפי מדת החיים של מנת אור ד' המאיר ומחמם את תחייתנו.

בכל לב הנני נכון להמנות בין חותמי הקו"ק[10] הנעלים, אבל הלא זה דברי מאז כי כבוד הועד צריך להבטיח את התנאי הראשי שלי ע"ד[11] יחושי [ע"ד יחסי] ל"התחכמני", שלא יעשה שום דבר פנימי, שיוכל לנגוע במעמד הקודש, בלא ידיעתי. ממילא אי-אפשר לקבל ולסלק מורים בלא דעתי, וכמו כן להכניס ספרי למוד בלא הסכמתי. שגיאות קטנות כאלו נצטברו במשך הזמן, אשר שמו מחנק על התפתחות המוסד החביב ופופולריותו [ואהדתו בציבור] בעולם של יראי ד' שבאי"י[12]. ובי"ה[13] אפשר עוד לתקן ואקוה שיתוקן ע"י[14] כבוד הועד.

גם זה העירותי מאז, כי דבר החוב של המוסד לראשי העסקנים והמיסדים פה, שכעת רובץ הוא כולו כמעט על שכם איש יחידי, שלא בצדק, הוא עיכוב גדול, מטעמים שונים, לכל מהלך מפעלנו. ואיני משער שום אפשרות להביא את המצב לידי תיקון, כי"א[15] כשיסולק אבן נגף [מכשול (ישעיהו ח, יד)] זה, אמנם קטן בכמותו הוא, אבל גדול הוא בעיכובו ומוקשו. ע"כ[16] אחלה נא את כבוד הועד, שיראה נא במוקדם למצא עצה ולהגשים את הפעולה של סילוק החוב, שסכומו כבר ידוע להדרתם.

אקוה שבתיקונים הנקובים יפתחו לנו שערי אורה, לבא למשאת נפשנו. להעמיד על בסיס הגון ורצוי את המוסד החשוב, שהוא ראוי באמת להעשות לתפארת היהדות באי"י, בעהשי"ת[17].

ברגשי כבוד נעלים מאד ובברכה מציון ומקודש,

הק' אברהם יצחק ה"ק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ד - השנה תרע"ד (1913/1914)
5. נ"י - נרו יאיר
6. שלו' - שלום
7. באי"י - בארץ ישראל
8. וע"ד - ועל דבר
9. ושלו' - ושלום
10. הקו"ק - הקהילה קדושה
11. ע"ד - על דבר
12. שבאי"י - שבארץ ישראל
13. וב"ה - וברוך השם
14. ע"י - על ידי
15. כי"א - כי אם
16. ע"כ - על כן
17. בעהשי"ת - בעזרת השם יתברך

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת תרנה

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ח' שבט תרע"ד - יפו **נמען:** א' מ' ליפשיץ

השקפת ליפשיץ על דמותו העתידה של 'תחכמוני' קרובה לשל הרב קוק. העסקנים לא צריכים להיות 'בהולים על המדעים החומריים', שיש להם 'אפוטרופסים הרבה', ויש לבסס תורה וחכמת ישראל. הרב קוק מייעץ לו לכתוב לוועד.

עיקרי הדברים

- עדיפות לתורה וחכמת ישראל.
- פנייה לוועד.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ח' שבט תרע"ד[4]

ידידי הנכבד הרה"ח[5] הנעלה מר א. מ. ליפשיץ נ"י[6], שלו'[7] רב.

השקפתו הנכבדה ע"ד[8] התכונה הראויה למוסד כ"תחכמוני" בהתבגרו, [ראו (כרך ב', אגרת תרמו)] קרובה היא להשקפתי. ואני תפילה, שיתן ד' בלב העסקנים, שלא יהיו כ"כ[9] בהולים על המדעים החמריים שיש עליהם אפוטרופסים הרבה, ויראו לבצר לנו באי"י[10] מעמד לתורה וחכמת ישראל בצורה הגונה.

יוכל להיות שגם אנכי אעיר את הועד ע"ד כבודו היקר, ומ"מ[11] אל יאחר מלכתוב אליהם, ויבליט שאנכי מבקש ממנו שיכתוב ויציע הצעתו לטובת המוסד, ואולי יכלול ג"כ[12] את ההצעה ע"ד ד"ר[13] ב'.

אולי יותר טוב שיכתוב להם גרמנית, אמנם מבינים הם גם עברית.

והנני חותם בזה בעתרת שלו' וברכת הצלחה,

בכבוד ויקר,

הק' אברהם יצחק ה"ק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"ד - השנה תרע"ד (1913/1914)
5. הרה"ח - הרב החסיד
6. נ"י - נרו יאיר
7. שלו' - שלום
8. ע"ד - על דבר
9. כ"כ - כל כך
10. באי"י - בארץ ישראל
11. ומ"מ - ומכל מקום
12. ג"כ - גם כן

13. ד"ר - דוקטור

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת נוספות ז

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ג' תשרי תרע"א - יפו **נמען:** קול קורא לטובת 'תחכמוני'

גדולי אשכנז מחזיקים ב'תחכמוני', שמטרתו חינוך ביראת ה' יחד עם מדעים לחיים המעשיים. הרב קוק קורא לתמוך בשליח, יעקב יואל ברוין.

עיקרי הדברים

- תמיכה ב'תחכמוני'.
- המלצה על השליח.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], עה"ק[2] יפו ת"ו[3], ג' תשרי תרע"א[4]

נכבד לי מאד להודיע בקהל עם ד', את הטוב והחסד אשר החלו לעשות לתקומת התורה והיהדות הנאמנה על אדמת הקודש, שלמי אמוני עמנו, הרדים עם אל, אשר באשכנז, בהחזיקם בידי ה"תחכמוני" [בית הספר "תחכמוני" ביפו, שתמכו בו יהודי גרמניה האורתודוקסים] אשר נוסד זה איזה שנים פעה"ק[5] ת"ו, שמטרתו אמונה לתן מקום לחינוך מלא דעת ויראת ד', בשכלול ומלוי של המדעים ביחוד הנדרשים להכשרת החיים המעשיים, ההולכים ומשתכללים בחסדי צור ישראל ב"ה בארצנו הקדושה, למען יהיה למעוז לבנים אשר אבותיהם דואגים לבסס את מצבם בחיים בתכונה של דרך ארץ הגונה ומכובדת, שיהיו מגודלים במבצר עז של אמונה טהורה ביראת ד' ואהבת תורתו ומצותיו, כראוי לתמימי דרך בעם ד' ובפרט בארץ חמדתנו.

תל"י[6] שהנסיון אשר עבר הוכיח לנו את יקרת פעולת צדיקים זאת, ובצדק נקוה שכל אוהבי שם ד' וארץ חמדתו, הרוצים בהקמת קרן דת קודש בכבוד והדר באה"ק[7] ההולכת ומחדשת את נעוריה ע"י[8] שבי גולה הנוהרים אליה, יתנו יד בכל רגשי קודש באהבה וכבוד, לציר אמונים, החכם הנכבד מר יעקב יואל ברוין נ"י[9] העודר בלא לב ולב להמטרה הקדושה הנ"ל[10].

הנני חותם בברכה מקודש לכל משליכי חבל בגורל בקהל ד', לרומם קרן התורה והאמונה, ביפעת תפארה על אדמת הקודש. יזכו כולם לראות בשמחת גויינו באור גאולה וישועה, כנה"י[11] ונפש חותם בברכה מהררי קודש,

הק' אברהם יצחק הכהן קוק הנ"ל

1. ב"ה - ברוך השם
2. עה"ק - עיר הקודש
3. ת"ו - תבנה ותכונן
4. תרע"א - השנה תרע"א (1910/1911)
5. פעה"ק - פה עיר הקודש
6. תל"י - תודה לא-ל יתברך

7. באה"ק - בארץ הקודש
8. ע"י - על ידי
9. נ"י - נרו יאיר
10. הנ"ל - הנזכר לעיל
11. כנה"י - כנפשו היקרה

אגרות הראי"ה – כרך ב' – אגרת נוספות ח

תמצית האגרת

תאריך ומקום: (יפו) **נמען:** קול קורא של מייסדי 'תחכמוני'

שומרי התורה אינם שמים לב לצורכי החיים החדשים, והתחייה הלאומית 'צובעת דגל נכרי בצבע עברי'. שתי הדרכים לא יובילו למטרה. החינוך יכלול את כל צורכי החיים כבסיס לתורה, בדרך הרש"ר הירש ובהתאמה לארץ. המייסדים מבקשים תמיכה חומרית.

עיקרי הדברים

- שתי דרכים לקויות.
- חינוך שלם על בסיס התורה.
- דרך הרש"ר הירש.
- בקשת תמיכה.

נוסח האגרת עם ביאור

אחים נכבדים שבגולה, שלבם לציון ולאור ד' וכבודו עליה. בדברים קצרים הננו מוצאים לנו לחובה להגיד לכם את מטרתנו הכללית ביסוד ה"תחכמני" ביפו, [בית הספר "תחכמוני" ביפו] פעולתנו בעבר ותקותנו עליו לעתיד, ברצות ד' דרכנו.

לבנו כלב כל שלמי אמוני ישראל משתוקק לראות בפריחת החיים החדשים שבארץ ישראל פריחה של חיים שלמים לישראל, התעוררות תחיה לנשמת האומה, החיה באור ד' וטל תורה. מצאנו שכל אותם המחזיקים מעמד לתורה ואמונה אינם שמים לב כראוי לצרכי החיים החדשים שרוח התחיה הלאומית הביא אותם בארה"ק[1] בשטף גדול, ומתוך כך הולכת היהדות הנאמנה ומתדלדלת בעצם מקום מקור חייה. לעומת-זה המחזיקים במעוז התחיה בהתגלותה החדשה הולכים שבי אחר כל ברק נוצץ שמבחוץ, וכל שאיפתם הלאומית היא מתכנסת רק בכוונניות כאלה שאין בהם מקום לצמיחת קרן ישועה לנשמת ישראל, ממקור ישראל. חלשים הם ברוח ואינם מעיזים להרים את דגל ישראל ביד רמה, רק לצבע דגל נכרי בצבע עברי [כלומר: להלביש תוכן זר בצורה עברית] יעצרו כח. שני הדרכים האלה יחד הכרנו שלא יובילו אותנו אל המטרה, ובעת כזאת הנם יחד סבה רבה לאסונות גדולים שבחיינו הפנימיים,

אחת אמרנו על כן, את החינוך באה"ק[2] נחל להציל. אנחנו נשתדל להעמיד את כל משאלות החיים הטובים, הלימודים הדרושים לחיי החברה והתרבות, הידיעות השימושיות לחיים המעשיים ואקונומיים, הסדר הנאה, המשמעת המהודרת, בתכונה כזאת שיהיו כל אלה בסיסים חזקים לרוח ד' ואור תורה, אשר יאיר מציון.

זכר גדולי אשכנז, כהג"ר[3] שמשון רפאל הירש [הרב שמשון רפאל הירש, מנהיג היהדות האורתודוקסית בגרמניה, שדגל ב"תורה עם דרך ארץ"] ז"ל[4] וסייעתו, אשר הצליחו לבסס את יסוד היהדות הנאמנה על עמודי כל משאלות החיים הטובים והנאים, יזכירו לנו את חובתנו הנאמנה לעת כזאת באה"ק. כמובן עם ההתחשבות עם המון

החליפות אשר באו במצבנו וברוח עמנו בשנים האחרונות, וביחוד באותו השינוי האופיי שיש בין צורת החיים שבגולה לצורתם בארץ אבות, במקום התקוה.

המחשבות הללו חוללו לנו את ה"תחכמוניי". נרעדים עמדנו בהתחלתו הקטנה לפני חמשת שנים, ומלאי בטחון ואומץ, בלב מלא רגשי תודה לאוזר ישראל בגבורה, [מתוך ברכות השחר] אשר הצליח את דרכנו עד כה, הננו עומדים עתה, אבל מה רב הדרך לפנינו, מה גדולה היא שאיפתנו, להעמיד לנו מוסד חינוכי במרכז הישוב החדש בארץ אבות שיבשר לכל ישראל, שחיה היא נשמתו בכל הדר גאונה בארץ חמדתו.

בחירי בכורי התחכמוני, בצדק נקוה שבהם ישראל יתפאר, כי אלה הם גידולים בארץ חמדתו. כדי לגשם יותר ויותר את שאיפותינו, כדי להעמיד את התחכמוני בראש לכל מוסדי החינוך אשר בארץ ישראל, למען יהיה למופת ברוחו על כל אשר ילכו הצדה מימין ומשמאל, כדי שיוכל להיות לכלי מחזיק ברכה [עוקצין ג, יב] לכללות כנסת ישראל שבארץ אבות, ולאות חיים לכל עם ד' אסירי התקוה, הננו מביעים בזה לפני כל אחינו ברוח, כי הננו צריכים אימוץ גדול באמצעים החומריים, כדי לשכלל את המוסד הנעלה, המרהיב לב כל טהורי לב, והוגי דעות נכונות שבשלמי אמונים לבית ישראל, עד אשר יתן את פריו הטוב, אשר אליו תערג נפשנו, באותה התכונה העליונה שאנו מיחלים לה.

וכאשר בלב נכון הננו מכירים את צדקת מפעלנו, הננו יודעים בידיעה שלמה כמה השעה דורשת אותו, וכמה המצב ההוה והעתיד תובע הוא את תפקידו, על כן נחשב בצדק שכל לב חשובי עמנו יכירו כמונו להוקיר את מפעלנו זה, ויבחינו היטיב את התקות הטובות לעמנו ולתוה"ק[5] על אדמת הקודש הכלולות בו, ובלב מלא שמחה והתעוררות חיים יתנו לנו ידם להשגיא פעלנו.

והננו בזה חותמים בברכה וצפיית ישועה, מציון ומקודש,

---

1. בארה"ק - בארץ הקודש
2. באה"ק - בארץ הקודש
3. כהג"ר - כהגאון רבי
4. ז"ל - זכרונו לברכה
5. ולתוה"ק - ולתורתנו הקדושה

אגרות הראי"ה – כרך ג' – אגרת תתק

תמצית האגרת

תאריך ומקום: יום טוב גדול, ט"ו מנחם אב תרע"ח - הרוגייט **נמען:** בנו, הרב צבי יהודה

הם בהרוגייט כשלושה שבועות, והעבודה מתעכבת, אבל התנועה כבר 'על מסילתה'. כדאי לתרגם את החוברות ואת הקול הקורא לשפות כל מדינה. עכשיו צריך להתחיל בצעדים מעשיים: לתמוך באופן עצמאי במוסדות הקודש בארץ, כלומר בתלמודי התורה במושבות וביפו, ב'תחכמוני' ובישיבות ירושלים. ד"ר לוין עומד בראש 'נצח ישראל'; נשלחו לו 400 לירה, והוא מבקש 1000. 'אנו באים להוסיף לעמנו את אמצו העיקרי, בתתנו להתנועה הלאומית צביון של קודש', ואת התנועה הזאת צריכים להוביל אלה שעומדים על הקודש. הצעת הרצי"ה לשבת בציריך לשם עבודת הדגל מתקבלת.

עיקרי הדברים

- צעדים מעשיים: תמיכה במוסדות הקודש.
- ד"ר לוין ו'נצח ישראל'.
- צביון של קודש לתנועה הלאומית.
- לשכה בציריך.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], יום טוב גדול ט"ו מנ"א[2] [ט"ו באב; ראו (כרך ג', אגרת תתלח)] תרע"ח[3], (הראגייטה).

בני חביבי שליט"א[4], ב"ה על החוה"ש[5] אשר עמנו. יתן ד' והרפואות יוסיפו אומץ וחיל והרחבת הלב לעבודת ד' ועם קדשו אשר נאהב סלה.

הננו פה זה כמשלש שבועות, כמובן מתעכבת היא התקדמות העבודה של דגלנו הקדוש, בכ"ז[6] התנועה הולכת כבר על מסילתה, ויש תקוה להתקדמות חשובה בע"ה[7]. ראוי להעתיק את החוברות וקוה"ק[8] לשפות המדוברות בכל מדינה, אקוה שכה תעשה במדינתך.

כעת צריכים כבר להחל בצעדים המעשיים הראשונים. המוסדות הנוסדות לרומם את יסוד הקודש באי"י[9] צריכים תמיכה עצמית, כלומר לא ע"י[10] אחרים שאין דעתם נוחה בעצם ביסודם. מהם בתי הת"ת[11] במושבות, וביפו וגם ה"תחכמוני" בכלל, וק"ו[12] הישיבות והת"ת[13] בירושת"ו[14].

ד"ר[15] לוין הוא כעת נושא את דגל הדירקטוריא על "נצח ישראל", [רשת תלמודי התורה "נצח ישראל"; ראו (כרך ב', אגרת תריח)] והוא חרוץ בעבודתו. ארבע מאות לי"ש[16] נשלח לו מפה בראשית הזמן, כעת הוא דורש אלף לי"ש, וזה אינו רב בעד ערך ששה בתי ת"ת[17] וההוצאה שם גדולה כעת. אחינו הציונים, מכל טפוס שהם, צריכים לדעת, כי אנו באים להוסיף לעמנו את אמצו העקרי, בתתנו להתנועה הלאומית צביון של קודש. באהבה רבה נקבל מהם את הצביון הלאומי הטבעי, שהם דוגלים בו, שהוא כח יפה ועדין, אבל לכלל חיים עצמיים יבוא רק בהזדרקותה של נשמת הקודש בו, אור עוז כל עולמים, חיי עם קדוש עדי עד. וזאת התנועה, להחיות את חיי העם מיסוד חייו, היא צריכה להנתן דוקא ביד אלה שכפות רגליהם עומדות רק על מעמד הקודש, אותם אשר לבת אש חיי הטוהר אשר לדורות עולמים לא כבתה

בנשמתם, מפני שלא נמכרו לעקר של הציביליזציה האלילית הזמנית. הבה נתעורר בעוז ד' ונעורר רבים עמנו, שלו'[18] וישע נפריח בכל גבול ישראל, תנו עוז לאלהים על ישראל גאותו. [תהלים סח, לה] ההצעה ע"ד[19] קביעותך בציריך לשם עבודת הדגל מתקבלת היא על הלב, פרש נא את הפרטים ומי ומי אתנו משם.

הנני כעת מקצר, בתקוה להאריך אי"ה[20] כשיגיענו מכתב מפורט ממך. ב"ה מאה"ק[21] קבלנו מכתבים משמחים לב משלו'[22] כולם ת"ל[23]. כתוב נא להם גם אתה בתכיפות ובבירור.

דר"ש[24] כל חביבנו ביחוד להר"א[25] קמחי וצאצאיו היקרים, להר"מ[26] ויסבורד וכב"ב[27], ולכל יקירינו וחובבינו ישרי לב, שי'[28] כולם ברב טוב לאוי"ט[29]. ביחוד שלו' חביבינו הרנ"ח[30] שטערנבוך שי' וכב"ב וחתנו חביבנו הרב באצקי שי' וכא"ל[31] שי'. מאשר שי' הננו מקבלים מכתבים, ב"ה על שה"ט[32].

חזק בני ודי יעודדנו בצדקת ישעו, אביך מצפה אשרך כל הימים,

הק' אברהם יצחק ה"ק

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. מנ"א - מנחם אב
3. תרע"ח - השנה תרע"ח (1917/1918)
4. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
5. החוה"ש - החיים והשלום
6. בכ"ז - בכל זאת
7. בע"ה - בעזרת השם
8. וקוה"ק - וקול הקורא
9. באי"י - בארץ ישראל
10. ע"י - על ידי
11. התי"ת - התלמוד תורה
12. וק"ו - וקל וחומר
13. והתי"ת - והתלמוד תורה
14. בירושתי"ו - בירושלים תבנה ותכונן
15. ד"ר - דוקטור
16. לי"ש - לירות שטרלינג
17. ת"ת - תלמוד תורה
18. שלו' - שלום
19. ע"ד - על דבר
20. אי"ה - אם ירצה השם
21. מאה"ק - מארץ הקודש
22. משלו' - משלום
23. ת"ל - תודה לא-ל
24. דר"ש - דורש שלום
25. להר"א - ל + הר"א: הרב רבי שם שמתחיל באות א (כגון אברהם / אליהו / אהרן / אליעזר) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
26. להר"מ - ל + הר"מ: הרב רבי שם שמתחיל באות מ (כגון משה / מאיר / מרדכי / מנחם / מיכל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
27. וכב"ב - וכל בני ביתו

28. שי' - שיחיה
29. לאוי"ט - לאורך ימים טובים
30. הרנ"ח - הרב רבי שמות שמתחילים באותיות נ, ח (למשל: נתן + חיים) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
31. וכא"ל - וכל אשר לו
32. שה"ט - שמו הטוב

אגרות הראי"ה – כרך ג' – אגרת תתקא

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"א מנחם אב תרע"ח - הרוגייט **נמען:** אחיו, הרב שמואל

הרב קוק מודה על המכתבים שמבררים לו את מצב הארץ. ההסתדרות נקראת 'ירושלים' ולא 'דגל ירושלים'; 'דגל ירושלים' הוא שם התעמולה, כדי שתסמל את אוצר הקודש כמו ש'ציון' מסמלת את החיל העולמי. סכום התשלומים נקבע בוועד הזמני, ואפשר להקל לפי תנאי המקום. הציונים הודיעו שהם לוקחים על עצמם את תמיכת כל המוסדות בארץ, ובהם הישיבות ותלמודי התורה, והרב קוק נבוך: אינו יכול להסכים שמוסדות הקודש יהיו בידי מנהיגים כאלה, וגם אין זו שעה למחלוקת. הרב קוק מציע שכל המוסדות יכתבו אליו מכתב משותף, בנימוס, שאי אפשר להטיל את המשא על הציונים לבדם. הרב קוק מבקש מורה הגונה לבתו מרים, ושמח על החלמת נחום מפגיעה ביד.

עיקרי הדברים

- 'ירושלים' ו'דגל ירושלים'.
- גובה התשלומים.
- הציונים ומוסדות הקודש - הצעה למכתב משותף.
- מורה לבתו מרים.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה[1], כ"א מנ"א[2], תרע"ח[3].

אחי יקירי וחביבי הרשחה"ק[4] [אחיו, ר' שמואל קוק, שהיה אז בירושלים] שליט"א[5], ורעיתך הכבודה וצאצאיך היקרים שיחיו כולם לאוי"ט[6] ברב נחת.

שלו'[7] וברכה וכט"ס[8].

מאד שמחתני אח יקר במכתביך היקרים, הסדורים בדברים ברורים, שמסבירים לי מעט את המצב של אה"ק[9] כעת, שהוא עיקר כל מעיני, ובטובך תוסיף תמיד לברר לי דברים פרטיים וכלליים עד אשר יחננו ד' להתראות בשמחה על אדמת הקודש.

והנה בדבר ההסתדרות "ירושלים", [התנועה שייסד הרב קוק בלונדון; "דגל ירושלים" היה שם הפעולה וההסברה שלה] מראש לא עלתה ע"ד[10] לקרא לה שם "דגל ירושלים", כ"א[11] אמרתי שהפרופגנדה היא נקראת בשם "דגל ירושלים", כדי לכונן על ידה תנועה, בכח שם "ירושלים" שתסמן את כל אוצר הקודש שלנו כשם שהתנועה "ציון" מסמנת היא את כל החיל והחוסן העולמי בשאיפותיה. מגמתי היא לרומם את התנועה הלאומית, ואת דגלה הציוני ביחד עמה אל רוממות הקודש, למען יתעוררו בפנימיות נשמתם, ויוכלו לקחת בה חלק אותם אצילי הרוח, שאין נשמתם מתקשרת באידיאלים חומריים, אפילו כשהם לאומיים, וכשננכה את הלקותות הצדדיות נמצא שאותם אצילי הרעיון הם הם דוקא אותו הקהל הגדול המחזיק במעוז הקודש, בתום אמונה, ואימוץ תורה ומצוה. לא רציתי לקרא את ההסתדרות בשם "דגל ירושלים", שלא תסמן בזה איזה חברה זעירה, כ"א בשם "ירושלים" שתלך באותו המהלך

שתנועת "ציון" היא הולכת, ובכל מקום שהראשונה בזמן נמצאת מוכרחת היא להמצא האחרונה בזמן, שהיא ראשונה במעלה, ובמדה זו יוכלו הכחות הללו להתפתח עד לידי מדה של התאחדות הדדית, בולטת בכל המצעדים שלהם.

שיעור התשלומין נקבע ע"פ[12] הועד הזמני שלנו, (ע"פ רוב דעות), ובכ"ז[13] אין הדבר חוקי, לכל האגודות בכל מקומותיהם, שהן צריכות בלאו הכי להגיע ליד הועד המרכזי שלנו רק חלק מהכנסת כסף החברים שלהם, ע"פ הפיסוק, ולפי תנאי המקום אפשר לגרע את התקציב. ועוד אקוה לבאר כ"ז[14] בהרצאות פומביות שיבואו בע"ה[15].

הנני כעת נבוך קצת באיזה אופן להמשיך את התעמולה ע"ד תמיכתם של כל מוסדות הקודש. מטעם הציונים נתפרסם פה שהם לוקחים ת"י את כל מה שנדרש לתמוך באי"י[16], [אחרי הצהרת בלפור והכיבוש הבריטי] ומפורש כללו בזה ג"כ[17] את הת"ת[18] והישיבות. איך שאני מתיחס תמיד, גם בעוד שלא עמדה השעה להתנועה, אליה בחבה ובכבוד מצד הצדדים הטובים שבה, אי אפשר לי להתפשר עם הרעיון שכל עניני הקודש באי"י יהיו נתונים, אפילו רק במעמדם החמרי, בידי מנהיגים כאלה שבאופן היותר טוב, הם רק מכבדים את הקודש מפני השלו'[19] והנימוס לבד, ולצאת בדברים שיורו כעין קינטוריה אין השעה ראויה לכך כלל. ע"כ[20] עודני חסר עצה בהנהגה של ענין זה כעת. אם היו כל המוסדות באי"י, בתי הת"ת במושבות, התחכמוני והישיבות בירושת"ו[21] [בית הספר "תחכמוני" ביפו] מתאגדים כולם בעצה אחת למסור את דבריהם לידי בפומבי ע"י[22] מכתב כללי, שיכתבו כולם שגם כעת הם צריכים לאימוץ בעד קיומם, וכאשר לפי המעמד המחודש צריכים הדברים להיות משוכללים ביותר, ע"כ צריכים למצוא מקורות להספקתם, שאי אפשר להטיל אותה על חלק אחד של האומה שהם הציונים, שעם כל טוב לבבם אינם יכולים לשאת עליהם את משא הכלל כולו, ע"כ צריכה העזרה לבא ע"י תעמולה כללית מחוץ לתחומה של הציונות, ובהרצאה נימוסית כזאת אולי יהי'[23] אפשר לעשות דבר חשוב, כשתכתב בזהירות, שלא יהיה בה משום התרפסות מעבר מזה, ולא משום תגרה ומשטמה מעבר מזה.

כעת הנני פה במרחץ האראגייטה, כדרכנו מאז באנו למדינה זו בירחי הקיץ הללו. כמובן נפסקה כמעט לע"ע[24] העבודה מפני ההכרח של הטבת מצב הבריאות בע"ה' יתן ד' לרפו"ש[25].

אחי יקירי, העירותני באחד ממכתביך היקרים ע"ד ההתפתחות הרוחנית של בתי' מרים תחי'[26], וכמדומה שכתבתי גם לך שטוב היה בעיני אם הי'[27] אפשר להשיג עבורה מורה הגונה, בעלת יהדות נאמנה, ובעלת השכלה ונימוס, שלבד הלימוד הקצוב הי' אפשר לה להיות עמה במעמד של ריעות, כי להיות מושפעת מאנשים שאינם מובהקים לנו בין שהם מורים בין מורות, לבי הומה בקרבי ע"ז[28] בהיותנו בעינינו בריחוק מקום, עד ירחם ד' ויקרבנו בימין צדקו ויביאנו לאה"ק[29]. והנה כתבתי גם לה תחי' שתעשה ביחוד ע"פ עצתך, בטח תשכיל בענין רציני זה בהבנה ישרה ועצה טובה בע"ה.

כמובן נצטערתי הרבה ע"ד המאורע של היד של נחום שי'[30], ת"ל[31] שבשרתני בהטבת המצב, אקוה שכבר הוא בריא אולם, ודי' ישמרנו מכל פגע, ויכונן לטובה את כל מעשי ידינו.

אקוה בע"ה בקרוב לכתב עוד בפרטיות, ע"כ אקצר כעת.

ואחתום בברכה ודי"ש[32] לכל יקירנו שי', ולכל דורשי שלומנו. נתחזקה נא בעבודת ד' וישראל עמו, כי עת לעשות היא לנו.

והי'[33] זה שלו' כנה"י[34] ונפש אחיך דושו"ט[35] כה"י[36],

הק' אברהם יצחק ה"ק

זוה"ר[37] תחי' דו"ש[38] כולם בכט"ס[39].

הנ"ל

---

1. ב"ה - ברוך השם
2. מנ"א - מנחם אב
3. תרע"ח - השנה תרע"ח (1917/1918)
4. הרשחה"ק - הרב שמואל חיים הכהן קוק (אחי הרב)
5. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
6. לאוי"ט - לאורך ימים טובים
7. שלו' - שלום
8. וכט"ס - וכל טוב סלה
9. אה"ק - ארץ הקודש
10. ע"ד - על דבר
11. כ"א - כי אם
12. ע"פ - על פי
13. ובכ"ז - ובכל זאת
14. כ"ז - כל זה
15. בע"ה - בעזרת השם
16. באי"י - בארץ ישראל
17. ג"כ - גם כן
18. התי"ת - התלמוד תורה
19. השלו' - השלום
20. ע"כ - על כן
21. בירושתי"ו - בירושלים תבנה ותכונן
22. ע"י - על ידי
23. יהי' - יהיה
24. לע"ע - לעת עתה
25. לרפו"ש - לרפואה שלמה
26. תחי' - תחיה
27. הי' - היה
28. ע"ז - על זה
29. לאה"ק - לארץ הקודש
30. שי' - שיחיה
31. ת"ל - תודה לא-ל
32. ודי"ש - ודרישת שלום
33. והי' - והיה
34. כנה"י - כנפשו היקרה
35. דושו"ט - דורש שלומו וטובו
36. כה"י - כנפשו היפה

37. זוה"ר - זוגתו הרבנית
38. דו"ש - דורש שלום
39. בכט"ס - בכל טוב סלה

אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אמב

תמצית האגרת

תאריך ומקום: ט"ז תמוז תר"פ - ירושלים **נמען:** בנו, הרב צבי יהודה

הטרדה רבה אבל יש בה 'גודל ועליצות פנימית': אחרי כל ההסתרות 'פקד ה' את עמו'. כשיבוא ד"ר לוין יסדרו את האסיפה בעניין הוועד. הצהרת 'תחכמוני' שחילוק הוועדים יזיק לחינוך עשתה רושם לא נעים.

עיקרי הדברים

- פקידת ה'.
- אסיפה בעניין הוועד.
- הצהרת תחכמוני.

נוסח האגרת עם ביאור

ב"ה. ירושלם ת"ו[1], יום ט"ז לחדש תמוז תר"פ[2]

בני יקירי שליט"א[3]. מתאחרים הם דבריך יותר מכפי מדת צמאונינו להם חביבי, נקוה שבקרוב בע"ה[4] תשמחנו במכתבך היקר. כמובן עברו אלה הימים בהטרדה רבה, אבל ת"ל[5] הטרדה כזאת שיש בה משום גודל ועליצות פנימית, סוף כל סוף. אחרי כל ההסתרות, העלבונות, הלחצים והקדרות הסובבת מכל עברים, אנו רואים עין בעין כי פקד ד' את עמו, וחוטר הישועה החל להנץ את נצניו לעכשיו על החיל אשר רוח ד' בלבם, להיות אזורי עז, שקויי אהבת עם הקודש, ומדושני עונג של הליכות -תחייתו, יחד עם חריפות הבקורת על כל משגה וזרות, על כל עיקול ועיוות מכל העברים, הבו אור הגבורה והתפארת הטהורה.

כעת נשמחנו ב"ה[6] בדבריך היקרים, אין הזמן מרשה לי כעת לברר ולסדר הצעת דברים ע"ד[7] הערותיך, אמנם אקוה, שבבוא ד"ר[8] לי כאשר אמר, אחר ש"ק[9] הנה, נראה איך לסדר את האסיפה ע"ד שאלת הועד, לע"ע[10] עשה רושם בלתי נעים ההצהרה של התחכמוני [בית הספר "תחכמוני" ביפו; ראו (כרך ב', אגרת תרלה)] שחלוק הועדים יזיק לחנוך, איך שוקלים בפלס כזה, אם מצד אחד אולי יש לחוש על איזה גרעון חצוני, ומצד השני ע"ד החלישות של כל המטרה. יאזרנו צור ישראל חיל, להעמיד המצב על מכונו ויהפך לנו את ימי המצרים [בין המצרים, שלושת השבועות שבין י"ז בתמוז לתשעה באב] לשמחה שלמה, ולמועדים טובים בב"א[11].

אביך מצפה אשרך

אברהם יצחק ה"ק

1. ת"ו - תבנה ותכונן
2. תר"פ - השנה תר"פ (1919/1920)
3. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
4. בע"ה - בעזרת השם
5. ת"ל - תודה לא-ל
6. ב"ה - ברוך השם
7. ע"ד - על דבר

8. ד"ר - דוקטור
9. ש"ק - שבת קודש
10. לע"ע - לעת עתה
11. בב"א - במהרה בימינו אמן

אגרות הראי"ה – כרך ד' – אגרת אשיא

תמצית האגרת

תאריך ומקום: כ"ג אדר תרפ"ה **נמען:** הרב מ"ז מרגליות

הישיבה מתפתחת, ורבים מחכים להיכנס, אבל הם במצוקה כלכלית. הרב קוק מבקש תעמולה לפסח. בתוספת: לעזור לשני רבנים שזקוקים לבקשה רשמית מבתי כנסת באמריקה כדי לבוא לשם.

עיקרי הדברים

- מצוקת הישיבה.
- תעמולה לפסח.
- עזרה לשני רבנים.

נוסח האגרת עם ביאור

כ"ג אדר ה'

שלו'[1] וברכה לכ'[2] י"נ[3] הרב הגדול אוצר תו"י[4] כקש"ת[5] מוהר"מ[6] זבולון מרגליות [הרב משה זבולון מרגליות, מגדולי הרבנים בניו יורק] שליט"א[7]

א שיג אחדשה"ט[8] באה"ר[9] אהובי הדר"ג[10] באתי בזה להעיר ולעורר את לבו הטהור בדבר יסוד ישיבתנו הקדושה המרכזית ההולכת ומתפתחת ב"ה[11] במרום הר ד' בירושלים עקו"ת[12], ותה"ל[13] דאתוספו ספסלי לומדי ד' צעירים מצוינים מתפוצות הגולה שלומדים בשקידה רבה ועושים חיל ברב ברכה, ועוד הרבה מאד עומדים צפופים לחכות להכנס על ידינו לטרקלין של תוה"ק[14] בעיר ד' שמה בסדרינו הנכונים ובתכונת הלמודים באור קדושה ורוממות חיי עולם לעם ד' וארצו, והגדלת תורה והאדרתה. אבל כעת הננו נתונים במצר גדול, והכלכלה הדרושה להתנהל בכבוד הראוי לאלה בני הישיבה היושבים עמנו בשבת תחכמוני וביותר לאלה המחכים לבא ומצפים לדרישותינו הרשמיות ע"י[15] הזכיון אשר לנו מאת ה. מ. הנציב העליון יר"ה[16].

ע"כ[17] אחלה נא את פני הדר"ג: יהי נא מטובו לקום לעזרת ד' בגבורים ולעשות תעמולה רבה לשם מוסדנו הקדוש בחה"פ[18] הבע"ל[19], ויהי נא ד' עמו להאריך ימו"ש[20] בטוב ובנעימים, ונזכה לחדות פניו בקודש בבנין שלם בב"א[21], כנה"ר[22] ונפש י"ע[23] דוש"ת[24] באה"ר.

הק' אברהם יצחק ה"ק

נ"ב[25]: מדי דברי אבקשה נא אולי יוכל הדר"ג להטיב לשני ת"ח[26] רבנים חשובים, שהם מוכרחים לבא לאמעריקא ע"י דרישות פורמליות רשמיות מבתי כנסיות לשם רבנות, כי ראויים הם לאיצטלא זו, ודי ישלם לכל גומלי טובה עם ת"ח מעונים וגדולים שכמותם יב"י[27]. י"ע הנ"ל[28].

1. שלו' – שלום
2. לכ' – לכבוד
3. י"נ – ידיד נפשי

4. תו"י - תורה ויראה
5. כקש"ת - כבוד קדושת שם תפארתו
6. מוהר"מ - מורנו הרב רבי שם שמתחיל באות מ (כגון משה / מאיר / מרדכי / מנחם / מיכל) - הפירוש המדויק תלוי בשם האדם
7. שליט"א - שיחיה לאורך ימים טובים אמן
8. אחדשה"ט - אחרי דרישת שלומו הטוב
9. באה"ר - באהבה רבה
10. הדר"ג - הדרת גאונו
11. ב"ה - ברוך השם
12. עקו"ת - עיר קודשנו ותפארתנו
13. ותה"ל - ותהלה לא-ל
14. תוה"ק - תורתנו הקדושה
15. ע"י - על ידי
16. ירו"ה - ירום הודו (כינוי למלך או לשליט)
17. ע"כ - על כן
18. בחה"פ - בחג הפסח
19. הבע"ל - הבא עלינו
20. ימו"ש - ימח שמו (וזכרו)
21. בב"א - במהרה בימינו אמן
22. כנה"ר - כנפשו הרמה
23. ידי"ע - ידידו עוז
24. דוש"ת - דורש שלומו ותורתו
25. נ"ב - נכתב בצד (תוספת למכתב)
26. ת"ח - תלמידי חכמים
27. יב"י - ירבו בישראל
28. הנ"ל - הנזכר לעיל